

Prenumerata:

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25 miesięcznie kop. 75.

Za odnośnienie do domu dopłać się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: kosztą przesyłki pocztowej podane są w nagłówku numeru porannego.

Za granicą (z przesyłką je dnorazową) miesięcznie rs. 1 k 50.

Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie *Kurjera* przyjmowana być nie może.

Numer pojedynczy wieczorny kop. 5; poranny w dni powszednie k. 3, w niedziele i święta k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZĄDZIESIĄTY PIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia:

Reklamy: za jeden wiersz garbontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop.

Ogłoszenia do *Kurjera Warszawskiego* przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska 18.

Jutro, jako w pierwszy piątek rozpoczętego miesiąca, w kościele opieki św. Józefa (panien wizytek) odprawione będzie dopołudniowe nabożeństwo ku czci Serca Pana Jezusa; pojutrze, to jest w piątek, także nabożeństwo na intencję matek chrześcijańskich.

Przeгляд polityczny.

Pytanie, czy Austrja zawrze z Rosją podobny, jak świeżo Prusy, traktat o wydawanie przestępców, zajmuje ciągle nader żywo opinie tamtejszych kół politycznych. Do ognia dolało oliwy przybycie przed kilkoma dniami do Wiednia prezesa ministrów węgierskich, p. Tiszy. Podejrzowano, iż podróż ta ma na celu porozumienie się z hr. Kalnokym w sprawie zawarcia przez Austrję wzmiankowanego traktatu z Rosją. *Fester Lloyd* zamieścił wszakże energiczny artykuł, zasadniczo i bezwzględnie zastrzegający się przeciw prawdopodobieństwu podobnych hipotez, noszących znamiona prostej mrzonki. Wedle obowiązujących w Austro-Węgrzech podstaw życia konstytucyjnego, traktat podobny musiałby zostać poddany zatwierdzeniu przez sejm węgierski. Nie można zaś ani przez chwilę przypuszczać, ażeby sejm ten wstąpił na drogę reakcji, którą traktat tej treści w prawie międzynarodowym oznacza.

Uchwalenie takiego traktatu przez parlament tembardziej byłoby zbytecznym, iż Austrja od lat dziesiątka zawarła już umowę z Rosją o wydawanie przestępców kryminalnych. Wprawdzie nie ma w niej wzmianki o zbrodniach politycznych, ale skoro zostało orzeczonem w umowie, iż zamach na życie głów koronowanych i rodzin panujących jest prostą zbrodnią kryminalną i podlega prawu ekstradycji międzynarodowej, *Fester Lloyd* uważa, iż najpilniejszej potrzebie stało się zadość i wszelki krok dalszy na tej drodze rozmijałby się z godnością i niezawisłością monarchji austro-węgierskiej. Rząd, któryby odważył się z pominięciem izb prawodawczych zawrzeć z Rosją traktat na wzór prusko-rosyjskiego, nie utrzymałby się w Peszcie przez dwadzieścia cztery godziny przy władzy; tak konkluduje najumiarkowańszy organ węgierski, popierający stałe gabinet pana Tiszy.

Z uchwaleniem przez konferencję afrykańską w dniu 31-y z. m. deklaracji, orzekającej wytyczne zasady prawa narodów przy dalszych zaborach terytorjów w środkowej Afryce, stanowiących dotąd *res*

nullius, wyczerpanym został właściwie program, zakreślony konferencji w trzech punktach przez księcia Bismarka. Zasada, iż po zajęciu nowego terytorjum na własność lub poddaniu go pod protektorat jednego z państw europejskich, należy niezwłocznie objąć takowe w posiadanie faktyczne, to jest nadać mu organizację administracyjną i zaopatrzyć w potrzebne organa władzy, ma na celu uchylenie na przyszłość nieporozumień i niejasności, jakie wynikały dotąd z t. z. „okupacji moralnych”, niepopartych żadnym dowodem oczywistego objęcia kraju w posiadanie. Dziesięcioletnie przeszło spory Niemiec z Anglią o prawa poddanych wzajemnych na wyspach Fidżi, a w ostatnich czasach i rensje dwustronne do zatoki St. Lucia naprowadziły na potrzebę wytknięcia pozytywnych zasad wyżej wskazanego charakteru.

Obecnie chodzi już tylko w Berlinie o zapośredniczenie ngody pomiędzy stowarzyszeniem afrykańskim, Francją i Portugalią w sprawie wytknięcia granic pomiędzy terytorjami nad Kongiem, przez każde z tych trzech państw (stowarzyszenie jest już prawie także państwem!) dawniej zajętemi. Po usunięciu tej kwestji spornej spisany zostanie akt ostateczny, deklaracja lub traktat, a pomiędzy podpisującymi mocarstwami znajdzie się już zapewne i utworzone świeżo „wolne państwo Konga”.

Jak wiadomo, w parlamencie niemieckim toczyły się przez dwa dni obrady nad wnioskiem duńczyka Junggrena, żądającym, aby w tych częściach państwa, w których język niemiecki nie jest językiem ludowym, ludność mogła się porozumiewać z organami rządowymi w ojczystym języku, tudzież nad wnioskiem alzateczyków w sprawie zniesienia w Alzacji i Lotaryngji nadzwyczajnych pełnomocnictw cesarskiego namiestnika. Wśród obrad nad pierwszym z tych wniosków zabrał także głos z Koła polskiego p. Magdziński, uzasadniając podpisy całego Koła na wniosku, i przemawiając za odesłaniem go do komisji. Prócz tego przemawiali za wnioskiem posłowie Windthorst, Liebknecht z frakcji socjalistów, a ostatecznie Simons, alzateczyk. Ponieważ jednak większość głosów była przeciw wnioskowi, takowy nie został przyjęty, ani nawet komisji przekazany. Koło polskie poparło również wniosek alzateczyków. Ponieważ jednak posłowie skutkiem zamknięcia dyskusji nie dostali się do głosu, przeto ks. dr. Jądźewski złożył w imieniu Koła polskiego w parlamencie następujące oświadczenie: „Ziomko-

wie moi poparli wniosek posłów Kablé i Germain, a ja uważałem za swój obowiązek zażądać głosu, celem uzasadnienia tego poparcia. Stwierdzam niniejszem, iż wskutek zamknięcia rozpraw stanowiska naszego uzasadnić nie mogłem.”

Br. Z.

Zamiana listów.

II.

Trudniejsze są do rozwiązania kwestje ze stanowiska prawa następujące się.

Czy operacja konwersji zobowiązań zaciągniętych przez stowarzyszonych na mocy taksy 1872-go r., dopełniona przez jednych a niedopełniona przez drugich, jest możliwą wobec utrzymania odpowiedzialności wzajemnej, oraz natury funduszu rezerwowego?

Czy jedna instytucja może wypuszczać listy na podwójną walutę i czy dwie takie serje wzajemnie i bok siebie istnieć mogą, nie obrażając prawa posiadaczy?

Wreszcie, czy wolno dopuścić konwersji bez porozumienia się z wierzycielami hipotecznymi, którzy w zamianie listów na metaliki mogą widzieć ujmę dla siebie?

Odpowiedź na pierwsze z tych pytań, stronnicy projektu znajdują właśnie w tekście za rok 1872-gi, zbliżonej do normy złota, ze względu na pomyslny kurs ówczesnej waluty.

Własność więc obciążona placila już raty metalami; co do zobowiązań przeto, zaciągniętych w pomienionej epoce, kwestja rozdziału odpowiedzialności na dwie grupy na stół nie przychodzi.

Zobowiązania stowarzyszonych są właściwie nieudeterminowane wobec niepewności kursu; określona jest jedynie ilość pieniędzy, ale nie ich jakość.

W myśl ustawy 1869-go r. raty uskuteczniają się gotowizną, przyjmowaną w kasach rządowych i gdy rubel wróci do *pari*, owe raty staną się metalicznymi a zobowiązania na rzecz towarzystwa nabiorą wartości złota bez żadnej uprzedniej konwersji. Optymiści metalizacji stojąc na tym gruncie, przewidują, że przy pożyczce w dzisiejszym kształcie pozostaną ci stowarzyszeni, którzy wątpią w podniesienie się waluty, metaliki przyjmą ci, którzy są zdania, że rubel się podniesie.

Dzielenie ich na dwie grupy, co do odpowiedzial-

ostatniej strzały z koleczana i ostatniego argumentu z pod stalówki.

Pamięta on w każdej okoliczności, iż misja jego nie kończy się z dniem dzisiejszym, i że jutro stanąć znów musi do szeregu.

Talent poczyna sobie zgola inaczej.

Ukochawszy jakąś ideę, oddaje się jej cały, bez podziału.

W ferworze bitewnym gotów nie tylko wystrzelać wszystkie pociski, ale nawet serce własne rwać i rzucać kawałami...

Jest on jak waleczny ale nazbyt rwący się wojownik, którego bohaterstwo nieocenionem jest w potyczce średniowiecznej, przy ścieraniu się „piersi z pierśmi, ramienia z ramieniem”, ale który brudzi i wprowadza zamęt w kampanji nowoczesnej, opartej na spokojnym i prawidłowym działaniu całych kolumn.

Nie koniec na tem.

Jeżeli w dzienniku, prowadzonym przez zwykłe sily, błyszczy światłem stu świec jarzących jeden tylko wybitny talent, dzieje się to nierzadko ze szkoda dziennika.

Przedewszystkiem owe zwykłe sily, z konieczności nieustannie z nim porównywane, tracą na tem porównaniu i nie mogą ujawnić nawet tego znaczenia, jakie w rzeczywistości posiadają.

Następnie, ów talent z początku wielce ponętny, w rezultacie poczyna nużyć — gdyż jeden, choćby najwspanialszy akord ale który grzmi bez wytechnienia, nieprzerwaną koleją dni, tygodni i miesięcy, i zagłusza wszystkie inne tony, zaciekawiające

JAK PISAĆ?

(Kilka uwag o dziennikarstwie i dziennikarzach.)

— Talentów mi dajcie, talentów, a zobaczycie, jakie stworzę wam pismo!

Tak wykrzyknął redaktor jednego z pism tutejszych, gdy kilku literatów dokuczało mu surową krytyką jego dziennika.

Wszczęła się dyskusja.

Wygłoszono z jednej i z drugiej strony mnóstwo zdań pięknych i praktycznych, śmiałych i zacofanych, rozumnych i dziwacznych...

W rezultacie: kwestja pozostala nierozstrzygnięta.

Piszący te słowa ośmiela się do chaosu wypowiedzianych już poglądów, aksjomatów, reguł i przykazania, dorzucić kilka własnych pobieżnych uwag.

Nie mają one pretensji do nieomyślności.

Kwestja jest zbyt głęboka i zbyt... elastyczna, aby jedno pióro ostatecznie rozwikłać ją mogło.

Dobrze jednak, gdy ją z tej i z owej strony rozświetli.

I.

Przedewszystkiem więc: czy dziennikowi potrzebne są koniecznie talenty?

Sądzę, że niekoniecznie.

Sądzę nawet — co dziwniejsza — że w pewnych razach szkodzić mu one mogą.

Ażeby śmiało te zdania obronić, zaznaczam przede wszystkim, iż przez *talent* rozumiem ten objaw

ducha twórczego, który łączy pomiędzy zdolnością a geniuszem i tem się przedewszystkiem odznacza, iż posiada własną *indywidualność*.

Każda literatura rozporządza szczerą i ograniczoną liczbą talentów, każdy zaś z talentów wyraża pewien szczególny prąd idei i ucsabia pewną odrębną ich formę.

Wytworność tak pojętego talentu bywa najeczęściej kapryśną i posiada, jak morze, swoje przyplawy i odpływy. Na zawołanie talent nie produkuje, przycisnięty zaś obowiązkiem, produkuje licho...

Czyż więc można używać go do obsługi maszyny, która się nazywa dziennikiem i której nie wolno odpoczywać nawet przez chwilę, choćby tylko dla nabrania świeżych sił i szybszego rozpędu?

Talent może być koroną dziennika, jego kwiatem, deserem, ornamentem, ale nigdy nie może być użytym za jego stały motor.

Jest on dla niego jednocześnie: i czemś nazbyt wysokim i czemś niedostatecznym.

Prowadzić dziennik siłą samych talentów byłoby to samo, co oświetlać miasto gwiazdami.

Ci, którzy koło maszyny dziennikarskiej chodzą, mdga nie dostawiać głowami nieba, ale za to na ziemi muszą stać twardo.

Nie wolno im odpoczywać, nie wolno zbyt długo sposobić się do walki, nie wolno oddawać się całkowicie jednej tylko idei.

Talent wyższy gardzi miarą; dziennikarz musi zachowywać miarę zawsze i we wszystkim.

Ten ostatni, gdy dobrze rozumie swą rolę, nie pozwala nigdy unosić się zbyt mocno wojennemu zapalowi, i najbardziej nawet obsaczony, nie wyrzuca

ności, musiałyby nastąpić dopiero wówczas, gdyby stowarzyszeni, biorący w papierach, dostawać mieli nominalnie większe pożyczki od tych, jakiego w metalikach przyznawano. W razie równości nominalnej obciążenia papierowego z metalicznym, kwestja rozdziału odpowiedzialności nie istnieje. Wszelako i tu optymiści przyznają, że stan rzeczy zaczyna się wklękać na wypadek, jeżeliby posiadacze papierów chcieli spekulować na upadku rubla.

Tęgo rodzaju działalność musiałaby powodować względna odpowiedzialność dłużników, co przystąpiłoby do konwersji, w granicach pożyczki obliczonej a metaliki. Obrońcy zasady nierozdzielania odpowiedzialności na dwie kategorie stoją także na prawie taryfy, przy której wytwarzaniu liczone się z ewentualnością przyjscia rubla do *pari*. Taksa, wyrażona wprawdzie w papierach, w gruncie rzeczy normuje się w metalikach.

Dłużnicy, równocześnie przystępujący do towarzystwa, przyjmują odpowiedzialność równomierną lubo niejednakowe otrzymali kredyty i na odmiennych warunkach: dlaczegoż więc odpowiedzialność ich miałaby się rozpaść na dwie kategorie, ze względu na postać zaciągniętej pożyczki?

Nasuwa się tu również wątpliwość ze stanowiska praktycznego.

Złoto jest wprawdzie wartością stałą, lecz w rzeczywistości ulega fluktuacjom. To też umowa o procent od pożyczek spotka się z wielkimi zakłóceniami.

Każda rata złotem, w stosunku do kursu giełdowego, mieć będzie inną wartość.

To samo się dzieć musi z szacunkiem przedajnym dóbr przez Towarzystwo na przetarg wystawionych. O ile nabywca będzie biegłym w rachunkach wekslarskich i zdoła obliczyć wysokość obciążenia hipotecznego w metalu, wytworzy sobie pojęcie, ile ma ofiarować.

Towarzystwo jednak nie może się oglądać na finansistów i musi reflektować ogół a zatem i drobnych kapitalistów, którzy na jego polu operacyjnym są mu użyteczni.

Ztąd wynika, że niemożność utrwalenia pewnych norm stałych dla kontrybuentów metalicznych musi zniechęcić ludzi, przywykłych do obliczeń na monetę państwową, do wdawania się w stosunki z Towarzystwem. W tem spoczywa konieczność liczenia się z prawnymi konsekwencjami konwersji, oraz obmyślenie rygorów i rękojmii, gwarantujących stan prawny kwestji, aby zaufania do operacji Towarzystwa nie zmniejszyć.

Rozbiór drugiego właśnie pytania wchodzi właściwie w cykl dyskusji finansowej, tu więc nadmienimy tylko, że kursa listów papierowych od metalicznych nie zależą i nawzajem. Jeżeliby na skutek metalików listy papierowe miały uleść obniżce, to wpłynęłyby to musiało na właścicieli ich, żeby tem chętniej do konwersji przystępowali, co wzmogłoby popyt, a tem samem i cenę listów papierowych.

Kurs więc wartości metalicznych ułoży się w stosunku do innych papierów państwowych a mianowicie

choćby tylko odmiennością swoją, zawsze w końcu musi stać się nieznośnym.

Dziennikowi potrzebna jest niezbędnie: różnorodność.

Różnorodność tę osiąga wówczas tylko, gdy chórowi głosów odzywających się w nim nie każe brzmieć *unisono* i gdy pozwala każdemu z piszących ujawniać własną indywidualność i własny temperament dziennikarski, zarówno w myślach, jak w formie.

Aby różnorodność nie stała się zamętem, aby barwność nie przeszła w jaskrawość, aby z harmonji nie wyrodziły się dysonanse — nad tem czuwać i temu zapobiegać winien zdolny kierownik pisma, który pod niejednym względem dyrektora orkiestry przypomina.

Talent redaktorski i talent literacki, to rzeczy zupełnie od siebie różne i niezależne. Niejednokrotnie łączą się one z sobą, często wszakże jeden dalekim jest od drugiego.

Girardin równie dobrze pisał jak redagował, ale Villemessant był wybornym redaktorem, a pisarzem żadnym.

W tym ostatnim zdolności redaktorskie były rozwinięte tak silnie i tak wyłącznie obejmowały całą jego duchową istotę, że nawet autorska miłość własna, jedna z najgorszych i najbardziej upartych słabostek, bladła wobec nich i niknęła.

Pewnego razu Villemessant wybrał się na czas dłuższy do Włoch, i wrażenia z podróży spisywał w listach, które posyłał swemu dziennikowi.

Rozumie się, że współredaktorzy dziennika skwapliwie i bez przegładania drukowali prozę swojego szefa.

Ale szef śledził tymczasem dokola siebie wrażenia, jakie listy jego na czytelników wywierają, a rezultatem tego śledzenia było, że pewnego pięknego po-

cie do konsolidów. Listy papierowe żadnego na to wpływu mieć nie mogą. Oddziaływanie jednych na drugie musi być korzystnym, chociażby dlatego, że ilość papierów się zmniejszy, co musi na ich cenę oddziaływać.

Spór co do prawa samego ustaje, wobec tego, że nie chodzi tu o dwie emisje, ale o konwersję; ci, którzy mieszają te dwa pojęcia, niepotrzebnie wywołują co do tego kwestję, nie istniejącą w tym wypadku.

Dozwolenie na reformę metalizacji z zasady: *volenti non fit injuria* podlegać powinno krytyce. Towarzystwo, jako instytucja, nie może narzucać poglądów swych ekonomicznych, lecz jest w prawie odmówić żądaniom, z przyczyn szkody, jakie przez to mogą być wyrządzone innym stowarzyszonym i właścicielom listów zastawnych. Zresztą instytucja, projektując zmianę tak ważnych przepisów sama wiarę mieć musi w skuteczność zamierzonej reformy.

Sluszenie też światły prawnik, zasiadający w obradach, podnosi uwagę, iż żąda się: zobowiązań i wypłat udeterminowanej wartości, ale czy zamiana wypłat obecnych zyska na ścisłości określenia, gdy raty płacone będą w złocie? Towarzystwo nie jest wierzycielem, co sam dostarcza funduszu, którym obciążone są hypoteki stowarzyszonych; pośredniczy ono tylko między dłużnikami stowarzyszonymi a wierzycielami, właścicielami listów zastawnych; ustawy instytucji nie pozwalają przesądzać interesu, jaki mieć mogą pojedynczy stowarzyszeni w uregulowaniu swojego stosunku do wierzycieli, w sposób ogólnie przepisami niewzbroniony. Zarzuty, jakie ze stanowiska prawnego, zrobione być mogą konwersji, świetnie zestawil pan Andrzej Brzeziński. Uwagi te powtarzamy w skróceniu.

Przepis, dozwolający zamiany jednej na drugą serję pożyczki, wywołał krytyki; przechodzenie bowiem z jednego okresu umorzenia w drugi odleglejszy, bez pozwolenia wierzycieli niższych, wydawało się ujmą ich prawom. W tej materji wszelako przeważała interpretacja, że Towarzystwu, jak osobie prywatnej, służy tytuł przedłużenia terminu oplaty, zwłaszcza, iż prolongata rzeczona dóbr nie stawia w gorszym położeniu. Co innego jednak metaliczna.

Wierzyciel hipoteczny może mieć odmienne zapatrywania na wartość rubla kredytowego, niż jego dłużnik stowarzyszony; skutkiem tego niepodobna bez ubliżenia prawom hipotecznym dopuścić konwersji bez jego wiedzy. Każdy jest panem swej własności i niepodobna zmuszać go, aby co do niej ulegał pewnym poglądom z góry wytkniętym. Wierzyciel, nie upatrując w przedsiębranej zamianie uzasadnionej racji, miałby wszelkie prawa w obciążeniu, co go uprzedza, widzieć zmniejszenie swojego bezpieczeństwa.

Ustawa sankcjonująca reformę przeciełaby kwestję w kierunku nieprzychylnym dla wierzycieli: niepodobna jednak przypuszczać, aby prawodawca w tak ważnej sprawie nie liczył się z prawem cy-

ranku wysłał do zastępców swych w Paryżu telegram takiej treści:

„Na Boga! przestańcie drukować moje ramoty, bo zgubicie *Figarol*!”

Gdy własny popęd, wyrachowanie innych lub niemyślny zbieg okoliczności postawią prawdziwy talent na czele dziennika, zachowuje się on najczęściej wobec swych nowych obowiązków w sposób trojaki.

Albo uważa dziennik za trybunę, wzniesioną wyłącznie dla siebie i za piedestał do wywyższenia jego jednego służący.

Albo urządza ze współpracowników chór bezimienny, który ma za zadanie powtarzać jego słowa, celem nadania im większej siły i doniosłości.

Albo z olimpijską obojętnością odlatuje w sfery wysokie i pozostawia własnym losom, oraz cudzej, dobrej lub złej woli, dziennik, do którego nazwisko jego, a właściwie „firma” jego przyczepioną jest nakształt bezużytecznej błyskotki.

Gdybym chciał, mógłbym z łatwością wyillustrować każdy taki system, przykładem wziętym z własnego otoczenia, nie chcę jednak wychodzić poza sferę poglądów ogólnych.

Widocznem jest, iż żaden z trzech wymienionych sposobów prowadzenia dziennika nie może być płodnym w dobre dla niego rezultaty i że prawdziwie użytecznym byłby dopiero sposób czwarty, w którym kierownik więcejby myślał o dzienniku, niż o sobie...

W związku tem jeszcze jedno.

Bywają redaktorzy, obdarzeni nawet niemałym literackim talentem, którzy na dziennik zapatrują się, jak na „szkółkę”, służącą do hodowania młodych, autorskich latorośli.

Przedewszystkiem, w samem już założeniu, tkwi tutaj fałsz niemały.

wilnem i ubliżał tytułom, nabytym przez wierzycieli niższych? Wprawdzie przechodzący na pożyczkę metaliczną ustala swą pozycję, stając po za wpływem wypadków politycznych, a wreszcie nie dopełni onej w warunkach niepomysłnych (dla ceny kruszcu), to jednak i przy tem zapatrywaniu się niepodobna wyznaczyć wierzyciela z prawa interwencji, bo na wypadek sprzedaży przymusowej majątku (dajmy na to spowodowanej klęskami w gospodarstwie) klasyfikacja może wpisać na zaspokojenie długu metalicznego większą sumę, który drugą hypoteką obniży. Wierzyciel prywatny, co na skutek tego z hipoteki spadnie, będzie miał jedyną pociechę w tem, że z czasem nieruchomość ziemską podniesie się dzięki metalizacji, ale on już nie odbierze pieniędzy swoich.

Podobny stan rzeczy zdarzać się może nietylko z powodu niewypłacalności dóbr, ale i dla przyczyn innych, w skutek których następuje likwidacja. Szkody wyniknąć będą musiały wrażli, gdy sprzedaż przypadnie na czas wysokiej ceny złota.

— W dniu wczorajszym w jednej z sal zamkowych odbyło się pod przewodnictwem Małżonki warszawskiego generała gubernatora, generałowej Hurko, posiedzenie warszawskiego Towarzystwa Czerwonego krzyża dla niesienia pomocy b. wojskowym i ich rodzinom.

Posiedzenie rozpoczęło się od odczytania sprawozdania za czas od d. 6-go listopada r. z., jako daty powstania warszawskiego komitetu, po dzień 13-ty stycznia r. b.

W chwili otwarcia komitet posiadał kapitał wsparcia kasek rs. 17,959 kop. 46 i składek od członków na cele specjalne rs. 2158.

Komitet urządził swoim kosztem skład obuwia i odzieży i zajął się wyszukiwaniem pracy dla potrzebujących takowej.

Te działy czynności komitetu pozostają pod opieką dam, a mianowicie pani generałowej Tolstojowej oraz Kornilowowej i Starynkiewiczowej.

W wyszukiwaniu pracy komitetowi nieśli nadte czynną pomoc pp. Władysław Kiślański, pułkownik Juzwikiewicz, właściciel browaru H. Jung i właściciel kantoru asenizacji Kopelman.

Chleb i węgiel komitet nabywa ze sklepów „Merkurego” i ze składu węgla pod firmą Bergson.

Komitet założył na Pradze ochronę dla dzieci, w której ich kilkanaście znajduje pomieszczenie wraz z całodziennem utrzymaniem.

Są to dzieci rodziców zajętych pozadomową pracą. Opiekunką ochrony jest pani Sidorow.

Dzięki pośrednictwu pani Broniewskiej komitet zakupuje po nader niskiej cenie obuwie wyrabiane w więzieniach.

Oprócz powyższych kierunków działalności, komitet umieszcza chorych potrzebujących kuracji w szpitalach.

Oddziały komitetu istnieją dotąd w Łowiczu i w Lublinie.

Antorów ani się stwarza ani hoduje.

Twórczość literacka i artystyczna uchylają się z pod wszelkich filozoficzno-ogrodniczych formulek. Podobnie, jak brak dzienników i dziennikarskich „szkółek” nie przeszkadzał kiedyś wschodzić na nasz firmament gwiazdom pierwszorzędnej wielkości, tak samo dzisiejszy rozrost dziennikarstwa nie stworzył dotąd i nie stworzy z pewnością ani jednego, najskromniejszego nawet miary, talentu.

Oprócz tego, owe „szkółki” dziennikarskie mają tę własność fatalną, że zabijają w piszących wszelką indywidualność. Redaktor, a zarazem „mistrz”, pragnie urabiać wszystkich na obraz i podobieństwo własne, i zamiast dziennikarzy, posiadających oryginalny sposób myślenia i pisania, tworzy niedołężną kopje samego siebie.

Nie śmieszniejszego nad widok takich mimowolnych epigonów, którym płaczą się nogi w narzuconych im przemocą, i zwykle nazbyt obszernych, szatach arcycapłana...

Niejednen posiada wrodzoną żyłkę komiczną i radby poswywolić jowialnie, ale rad nie rad, dla utrzymania harmonji z mistrzem, musi klasycznym rytmem skandować uroczyście frazesy...

Inny, wsadzony na wysokie szczytła powagi, dostaje co chwila zawrotu głowy, i na trzeźwo traci całkowicie świadomość tego, co wygłosił w autor-skiej gorączce...

Takie ofiary silnego a despotycznego indywidualizmu innych najczęściej marnieją bezpożytecznie. Jak życiem swem tak i śmiercią przyczyniają się jedynie do uświetnienia „mistrza”, wyciągającego korzyść dla siebie nawet z napisu nagrobnego, w którym krytyka streszcza ich działalność, a który brzmi: „Był to pisarz ze szkoły znakomitego Iksa!”

do rachunków w gospodarstwie domowym dla kobiet?

Jakkolwiek pod koniec karnawału niebardzo są popularne wszelkie przypomnienia o potrzebie rachowania się z groszem, uważamy jednak za pożyteczne donieść o tej publikacji, bardzo praktycznie ułożonej i przydatnej dla każdej rządnej gosposi.

— Z kroniki karnawałowej.

Ubiegłej nocy największa nasza sala balowa przedstawiała niezwykły widok...

Brakło w niej miejsca.

Istotnie, tak licznego zgromadzenia jak na wczorajszym balu na rzecz szpitala dziecięcego oddawna nie pamiętamy.

Tak wspaniałych tualet widzieć rzadko, takiego powodzenia zabawy, mającej reputację bardziej „prezentacyjnej” niż ożywiającej, przewidzieć trudno.

Nasze *high-life* stawilo się niemal w komplecie; późno nieco, bo ostatni uczestnicy zjawili się dopiero przed samą 12-tą.

Sala ratuszowa zapelnila się po brzegi, dając stosunkowo szczerą arenę dla tańczących.

Rozpoczęto tańce polonezem: w pierwszej parze jen. Krüdener z hr. Kossakowską, w drugiej hr. St. Zamoyski z p. Tolstojową itd.

Niezwłocznie potem walc krótki i pierwszy kontredans, do którego stanęło 150 par.

Mazur przedstawiał widok świetny.

Po 16 par stawało do każdej figury, przebiegając owalną arenę otoczoną amfiteatralnie wieńcem dam, ponad którym zwarty górował łańcuch stojących mężczyzn.

Jaskrawa mozaika różnobarwnych strojów, orgja istotna kolorów, błysków, kwiatów, jedwabów, piór i brylantów wymyka się z pod wszelkiego opisu.

Z tualiet, wyjątkowo wczoraj bogatych i pięknych, radziliśmy każdej poświęcić wzmiankę; ograniczeni miejscem, zaznaczamy tylko przelotem niektóre, więcej dla dania wyobrażenia o charakterze wszystkich, niż usiłując uszczknąć z bukietu najprzedniejszego kwiaty.

Wśród natłoku aksamitów, atlasów i koronek, spostrzegliśmy piękną tualietę hr. Kos... z karmazynowego *velour-venitien*, przed koronkowy spięty tejsze barwy kokardami, na głowie maki.

P. Karn... strój atlasowy *paille* i koronki kremowe.

P. Wert... przód i boki sukni z oranżowego atlasu ubieranego koronkami, tren aksamitny *bordeaux*.

P. Gno... cały przód sukni koronkowy *écaru*, tren aksamitny *feuille morte*.

P. Mar... suknia bladoniebieska jedwabna z ciężkiego repsu *ottoman*, gładka, ubierana mlecznymi dżetami, pióra bladoniebieskie i brylanty.

Hr. Chr... suknia adamaszkowa w różnobarwne kwiaty na tle cielistego koloru i przepyszny naszyjnik brylantowy.

P. Tols... suknia adamaszkowa w złoty desen na tle białym, brylanty, zwłaszcza godne uwagi dwie agrafy na berce w staroświeckiej oprawie.

Pani Ziel... tualiet z adamaszku perłowego itd. itd.

Tańcom brakło ożywienia co łatwo wytłumaczyć natłokiem w sali.

Dyrekcja nadto poczęła sobie nieco lekkomyślnie, rozwijając w mazurze zbyt długie i skomplikowane figury... dla kilkunastu pierwszych par.

Nieuprzywilejowani dalsi tancerze, zmuszeni byli poprzestać na prostej przechadzce po sali.

Słyszeliśmy z tego powodu liczne i słuszne narzekania.

W zabawie przyjęło udział przeszło 600 osób.

Galerja mieściła kilkuset widzów.

Bal przeciągnął się do godziny 4-ej.

— Na wpisy.

Wśród ech karnawałowych odzywamy się z przypomnieniem o przykrem położeniu młodzieży, która nie ma czem opłacić wpisów szkolnych.

Termin już upłynął, fundusze u nas zebrane wyczerpały się zupełnie, a jest jeszcze około 30 awizacyj do opłacenia.

Wymowa tej cyfry trafi niezawodnie do serc warszawian, którzy pamiętają zawsze o tem, iż kształcąca się młodzież to przyszłość kraju...

Mamy nadzieję, iż ofiarność publiczna nie zawiedzie, tak jak nigdy dotychczas nie zawodziła.

— Buljon amerykański.

W Ameryce ukazał się buljon polski, wyrabiany przez firmę braci Szyplskich.

Tabliczki z napisami w naszym języku nadesłano jako specimen do Warszawy.

— Dla myśliwych.

Polowanie na zajace, gloszce, cietrzewie, jarzabki, kuropatwy i dropie konczy się z dniem 26-ym lutego r. b.

Zakaz obowiazowac bedzie do dnia 13-go sierpnia.

— Zabytek.

Jeden z archeologów naszych sprowadził szafę gdańską z muzyką janczarską, wykładaną drzewem różanem.

Szafa sięga początku zeszłego stulecia.

Przyozdobiona jest na rogach płaskorzeźbami, a w środku portretem Dantyszka.

— O komorne.

Wszystkie sądy pokoju w mieście naszym obarczone są sprawami przeciw lokatorom nie opłacającym komornego.

W niektórych sądach liczba spraw tego rodzaju dosięga do 500, w pozostałych do 300 i 200.

— Stare mody.

Po śmierci pewnego obywatela z pod Krotoszyna pozostała kolekcja starych miodów, którą za znaczną sumę do Warszawy kupiono.

Okazy mają figurować, jako piód rodzimy, na wystawie kuchańskiej.

— D'a pincerków.

Zmarła przed kilku dniami w naszym mieście pani **, wyznaczyła w testamentie 5,000 rs. na dożywocie dla trzech ulubionych... pincerków.

Służąca Michalina N., ma pobierać 6% rocznie od rzeczony sumy, aż do chwili, w której ostatni pincerek swój psi żywot zakończy, poczem pieniądze wracają do prawnych spadkobierców.

Można się spodziewać, że opiekunka pincerków dołoży wszelkich starań, aby faworyty nieboszczyki żyły jaknajdłużej...

— Zasłużona kara.

Jeden z rządu licznych w naszym mieście „przyjaciół młodzieży” pożyczyl młodemu pupilowi nieznaną kwotę na nader wygórowany procent.

Dłużnik jako gwarancję należności przedstawił weksel podpisany przez swego ojca.

Gdy nadszedł termin zwrotu i dokument przedstawiono prawnemu dłużnikowi, ten zauważył, iż podpis na wekslu jest sfałszowany.

Sprawę wytoczono przed sąd, przyczem wykazało się, iż młody człowiek dopuścił się fałszerstwa ulegając namowom lichwiarza.

Rezultatem procesu było zaarrestowanie w dniu wczorajszym „dobroczyńcy” w jego własnym mieszkaniu przez prowadzącego sprawę sędziego śledczego.

Lichwiarza za wyzyskiwanie niepełnoletniego i nieświadomego młodzika spotka zatem zupełnie zasłużona kara.

— Pośrednik.

W dniu wczorajszym pan R., wszedłszy w podwórze domu nr 461 na Pradze, spostrzegł jak wyrobnik Tomasz Z. bił laską swoją żonę Antoninę.

Kobieta krzyczała w niebogłosy, a kilka osób w milezeniu przyglądało się operacji.

Oburzony tem pan R. przyskakuje do męża i wyrzucił go z ręki zagrożił wezwaniem policji.

Zdawało się, że obrońca skatowanej kobiety zyska jej wdzięczność.

Tymczasem stała się rzecz całkiem niespodziana. Oto Antonina Z. podnosi laskę leżącą na ziemi i uderza nią kilkakrotnie pana R., wyrzucając potok obelg, które kończy zapytaniem:

— Czego się wtrącasz do małżeństwa?

Pan R. osłupiał, lecz pod wpływem paru bolesnych razów uznał za stosowne cofnąć się.

Cofnięcie to przytomni awanturze przyjęli głośnym uśmiechem.

Awanturniczą niewiastę, jak również i jej małżonka, pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

— Przestrach z wystrzału.

W dniu wczorajszym Feliks D. przyszedłszy w odwiedziny do ogrodnika Piotra M., za rogatkami wolskimi, pokazał mu świeżo kupiony pistolet.

Ogrodnik oglądając pistolet, nieostrożnie pociągnął za cyngiel i nastąpił wystrzał.

Właśnie w tej chwili na progu pokoju stanęła żona M. Nieszcześliwa kobieta, wydawszy okrzyk, padła bez zmysłów.

Przerażeni mężczyźni na razie sądzili, że M. została trafiona.

Okazało się jednak, że kula utkwila we drzwiach o kilka cali nad głową kobiety.

Przestrach jednak był tak silny, że Cecylja M. w kilka godzin potem urodziła nieżywe dziecko, sama także umarła.

— Skutki poślpechu.

Panna B. zamieszkała przy ulicy Hożej, wyskakując w dniu wczorajszym z tramwaju, upadła tak nieszczęśliwie, że zwichnęła lewą rękę i poniosła obrażenia lewego boku.

Nie mogąc powstać skutkiem bólu, odwieziono do domu.

— Wypadek z ogniem.

Dnia wczorajszego, o godzinie 10 1/2 wieczór, stróż domu nr 10 przy ulicy Granicznej spostrzegł wydobywający się z dymystrubieji J. Kocha dym.

Zawiadomiony o wypadku oddział mirowski straży ogniowej, rychło ogień stłumił.

Część wyrobów tytułowych i pułki uległy zniszczeniu.

— Nagła śmierć.

W dniu wczorajszym pani M. P., znajdująca się na dworcu kolei terespołskiej, w chwili wsiadania do wagonu zemdlala.

Przyprowadzona do przytomności na krótko, niebawem życie zakończyła.

Zwłoki zabezpieczono celem przeprowadzenia śledztwa sądowego dla zbadania przyczyny nagłej śmierci.

— Wypadki.—Na Walecowie Wiktor N. w kłótni z Marcellim Z. zranił ją nader ciężko kamieniem w głowę.—Na Saskim placu Kazimierz B. najechany przez dorożkę nr 267, poniósł dotkliwie obrażenia na całym ciele.—Na Franciszkańskiej Tekla K. przejechana została przez wóz roboczy i uległa zwichnięciu nogi oraz przełamaniu kości pancerzowej.

† Wspomnienie pośmiertne.

Dnia 20-go stycznia r. b. zmarła w Lublinie znana z talentu literackiego Celina Karwińska.

Urodzona w r. 1834-ym kształciła się na pensji norbertanek w Ibramowicach.

Znając dobrze języki, tłumaczyła drobniejsze utwory Chodźki na język niemiecki, drukowane w *Frank. Ztg.*; z jej prac literackich wymienić należy kilka noweli, pomieszczonych w *Tyg. mód.*

Korespondencje Karwińskiej ukazywały się w *Gaz. warsz.*

— Na dobroczynność.

Dane w dniu 20-ym stycznia r. b. w Łodzi widowisko teatralne na rzecz miejscowego Towarzystwa dobroczynności przyniosło czystego zysku rs. 635 kop. 11 1/2.

Urządzony na tenże cel dnia 25-go stycznia festyn na lodzie przyniósł w rezultacie rs. 281 kop. 37.

Obie więc zabawy przysporzyły niedawno założonemu Towarzystwu dobroczynności pokazną kwotę rs. 916 kop. 48 1/2.

— Apteki.

W dziewięciu gubernjach kraju zachodniego znajdowało się w r. z. aptek normalnych 434, wiejskich 106, filij 10, oddziałów aptecznych 10.

Ogólna cyfra aptek rozpada się na gubernje: kowieńską 64, wileńską 45, witebską 42, grodzieńską 51, mohylewską 40, mińską 59, wołyńską 69, kijowską 106, podolską 69.

Największą ilość aptek, stosunkowo do zaludnienia, posiadają gubernje: kowieńska i wileńska, w których pozostają one przeważnie w rękach farmaceutów wyznania mojżeszowego.

— Nowa przędzalnia.

W pierwszych dniach marca ma być puszczona w ruch przędzalnia p. W. Kronenberga w Blesznie pod Częstochową.

Na początek znajdzie tam zatrudnienie około 600 robotników.

Zarząd warsztatów dostał się w ręce fachowca, p. Sternmanna, częścią fabryczną dyryguje anglik, specjalista, Kennedy.

— Tani!

Z Opatowa donoszą o nieznannej warszawianom taniości niektórych produktów pożywienia, z jakiej korzystają opatowianie.

Funt np. mięsa wołowego kosztować ma obecnie w mieście powyższem groszy 14, garniec zaś mleka groszy 18.

Pszenicy korzec płacą po 35 złp., tj. o sześć złotych mniej niż w Radomiu.

ZE ŚWIATA.

× Rodak nasz, Kunkiel, przedstawił projekt zapatrzania Waszyngtonu w wodę i prace jego z pomiedzy innych konkursowych otrzymała pierwszeństwo. Przeprowadzenie tunelu otródm skał na przestrzeni 12-tu mil ang. jemu powierzone.

× W Liverpoolu, w teatrze miejskim wystąpiła z powodzeniem w znanej sztuce ludowej „Our boys” panna Chodźkówna, urodzona w Anglii.

× „Masło zdrowia”, wyrabiane w Pawłowicach, zwróciło na siebie uwagę kół przemysłowych. W sprawozdaniu o naszej produkcji rolnej, ogłoszonym przez *Weser Ztg.*, znajdujemy o maśle rzeczonym wzmiankę bardzo pochlebną.

× Tyfus plamisty wybuchł w miejscowości Petrycze pod Jezupolem (w Galicji). Zachorowało tam dotychczas 20 osób.

× W Springfield, kolonji polskiej w Stanach Zjednoczonych, pochowano niedawno 12-letnią dziewczynkę, córkę Szadurskiego. Studenci wydziału medycznego w nocy wykopali trupa dla celów naukowych i z przerażeniem na stole sekcyjnym przekonali się, że dziecko żyje. Wiadomość ta obiegła wszystkie pisma amerykańskie i spowodowała projekt ustawy, aby w każdym mieście urządzono dom przedpo-grzebowy.

× Sacher Masoch wystąpił z nowym anansem. Jest to nowelka p. t. „Henryka Listowska”, w której, z właścicielami sobie drwinami, nasze sfery arystokratyczne odmalował. Niemiec nasi przyjaciele drukują takie rzeczy z lubością.

× Pani Wolter, jak dowiedziano się dopiero teraz, z niedyskrecji jednego z dzienników wiedeńskich, li-

czy obecnie lat 52. Znakomita artystka wystąpiła po raz pierwszy w Wiedniu w r. 1857-ym.

× Dotacja biskupa Wesmisteru jest rzeczywiście ciekawą. Pobiera on 10 tys. f. st. (100 tys. rs.) posiada dwa pałace, ordynację na 16 ludzi i 6 koni i dochód ze 190 realności, rozsypanych w Londynie i okolicach. Zmarły niedawno biskup Jackson wydał 9 córek za swoich kapelanów i każdej w dniu ślubu wręczył 60,000 f. st. Po zgonie zostawił olbrzymie oszczędności. W akcie ostatniej woli zostawił zapis na biednych, wynoszący 160 f. st. (1,600) rs. *Proh pudor!*

× Kongres poliszynelów ma się odbyć w Rzymie podczas tegorocznego karnawału. Z całych Włoch wybierają się specjaliści dla wzięcia w nim udziału.

× Sułtan wprowadził do haremu 60 welocypedów, a gazeta *Stambul* ogłasza, iż poszukiwane są nauczycielki tej sztuki. Pleć żeńska jest *sine qua non* kwalifikację do udzielania lekcji.

× Sura Brandt, handlująca śledziami w Krakowie, nieokrzesała zupełnie żydówka, zgłosiła się niedawno do jednego z kapłanów z zapytaniem, jaką drogą przesłać może swoje oszczędności, w kwocie pięciu złr., tym, „których ziemia wytrzęsła”.

× Strach ma wielkie oczy. Jakiś podróżny widząc w wagonie 3-jej kl. izraelitę, z którym sam nadzając w wagonie, wydobowiącego rzemienie z węzła, sam siedział, wydobowiącego rzemienie z węzła, wyskoczył z wagonu. Skok nie pociągnął nieszczęśliwca; pasażer, badany dlaczego urządził *salto mortale*, ścia; pasażer, badany dlaczego urządził *salto mortale* go odrzekł, że wyląkł się rzemieniem, sądząc, że izraelita go zwiąże i zrabuje. Żyd, niemniej wystraszony, objawiając, że gotował się do modlitwy i tym celem wydobowiął tefilin, którym tak towarzysza przeraził. Było to pod Wrześnią.

× Logika dziecięca. „Tatus—pyta mały Kazio—dlaczego deszcz pada?” „By rosły trawki i drzewa.” „W takim razie—oponuje Kazio—dlaczego deszcz pada na ulicę?...”

Nekrologja.

† Ś. p. Antoni Leskiwicz, radea stanu, emeryt, b. referendarz stanu, b. rady stanu Królestwa Polskiego, kawaler orderów, w dniu 3-im lutego r. b. zszedł z tego świata, w wieku lat 63. W ciężkim pograżeniu smutku pozostali synowie, synowe, wnuk i wnuczki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w sobotę, to jest dnia 7-go lutego, o godzinie 4-jej po południu z dolnego kościoła św. Krzyża na ementarz powązkowski. Oddzielne zaproszenia rozsyłane nie będą. —469—

† Ś. p. Feliks Sadowski, mechanik szpitala ujazdowskiego, opatrzonej św. sakramentami, przeniósł się do wieczności dnia 4-go lutego 1885 r., przeżywszy lat 67. Stroskana żona wraz z córką i wnuczkami zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 6-ym b. m., to jest w piątek, o godzinie 11-jej zrana w kościele św. Aleksandra, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i tegoż dnia o godzinie 3-jej po południu na ementarz powązkowski. —474—

† Ś. p. Aleksander Dąbrowski, obywatel m. Warszawy, przeżywszy lat 62, przeniósł się do wieczności w dniu 2-im lutego 1885 r. W nieutulonym żalu pozostała żona, synowie, córki i wnuczek, po stracie najukochańszego ojca, zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające dnia 5-go b. m., to jest we czwartek o godzinie 10-jej zrana, w kościele św. Jacka (po-dominikańskim) dzinnie 10-jej zrana, w kościele św. Jacka (po-dominikańskim) przy ulicy Freta, a następnie na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła o godzinie 4-jej po południu na ementarz powązkowski. —475—

† Ś. p. Karol Michael, majster rzeźniczy, urodzony w Bawarii, przeżywszy lat 54, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, zmarł w Warszawie dnia 4-go lutego 1885 r. W głębokim smutku pozostali: żona wraz z dziećmi, siostrą zmarłego i kim smutku pozostali: żona wraz z dziećmi, siostrą zmarłego i zięciem zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 7-ym lutego r. b., to jest w sobotę, o godzinie 3-jej po południu z kaplicy przy ulicy Mylnej na ementarz ewangelicko-augsburski odbyć się mające. —477—

† Ś. p. Florentyna z Sojeckich Gotartowska, przeżywszy lat 50, oddała Bogu ducha dnia 3-go lutego r. b. Stroskany wraz z rodziną zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z domu przy ulicy Wilezkiej 17i, o godzinie 11-jej zrana, w piątek, to jest dnia 6-go lutego, na ementarz powązkowski odbyć się mające. —158—

† W piątek, to jest dnia 6-go lutego r. b., za spójki duszy ś. p. Władysława hrabiego Ordynata Krasieńskiego, jako w bolesną rocznicę jego zgonu odprawiać się będzie żałobne nabożeństwo w kościele św. Krzyża, w kaplicy Matki Bożej o godzinie 9-jej i pół zrana. —2—

† W sobotę, to jest dnia 7-go lutego, odprawione zostanie żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. Jana Jaskłowskiego, po-bne nabożeństwo za duszę ś. p. Jana Jaskłowskiego, poświęcenie grobu i przeniesienie zwłok z katakumb do tegoż grobu, na który to obrzęd żona wraz z dziećmi, zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2—

† Dnia 6-go lutego r. b. to jest w piątek, w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) na Krakow.-Przedmieściu odbędzie się o godzinie 8-jej zrana, msza święta za spójki duszy ś. p. Jana Chromieńskiego, oraz o godzinie 11-jej zrana, jako w chwastą bolesną rocznicę śmierci, na które po-

została wdowa wraz z dziećmi zaprasza krewnych i przyjaciół zmarłego. —473—

† Dnia 6-go lutego r. b., to jest w piątek jako w rocznicę śmierci, o godzinie 11-jej zrana, w kościele św. Krzyża, w kaplicy Matki Boskiej, odprawioną zostanie wotywa żałobna za duszę ś. p. Salomei z Witanowskich Rutkowskiej, wdowy po gubernatorze, na którą pozostałe siostry i siostrzenica zapraszają. —465—

† W piątek, to jest dnia 6-go lutego r. b., jako w rocznicę śmierci ś. p. Zygmunta Michałowskiego, odbędzie się w kościele św. Krzyża, o godzinie 10-jej rano, msza święta za spójki jego duszy, na którą rodzice zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —464—

Nadesłane.

OGŁOSZENIE KONKURSU na premia literatów polskich z fundacji Franciszka Kochmana.

Wydział krajowy Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim podaje niniejszem do wiadomości publicznej co następuje:

Franciszek Kochman, urzędnik rządowej izby obrachunkowej we Lwowie, zmarły dnia 8-go marca 1866-go roku, przeznaczył rozporządzeniem ostatniej woli z dnia 1-go stycznia 1864-go i 23-go grudnia 1865-go r., część swego ruchomego i nieruchomego mienia na utworzenie fundacji, mającej po wieczne czasy nosić nazwę: „Fundacja Franciszka Kochmana, dla premjowania literatów polskich”.

Majątek tej fundacji, ulokowany w 4% i 5% listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego, wynosi obecnie w nominalnej wartości 24,000 złr., wyraźnie dwadzieścia cztery tysiące złotych austrjackiej waluty, i złożony jest w myśl listu fundacyjnego jest władzą, w której rękach nietylko zarząd tego majątku spoczywa, ale także i kontrola nad należytem wykonywaniem wszelkich w tymże liście fundacyjnym objętych postanowień.

Celem wprowadzenia w życie fundacji, rozpisuje się niniejszem konkurs z prekluzją w dniu 31 marca 1888 roku, a to na ten raz na dwa premia, jedno w kwocie tysiąca (1,000) złotych, drugie pięciuset (500) złotych austr. wal., dla dwóch dzieł za najlepsze uznanych i wzywa się wszystkich literatów polskich, bez różnicy w którym kraju i pod jakim rządem żyją, ażeby w ciągu tego trzylecia dzieła swoje, o ile je uważają za godne ubiegania się o te premia, przesyłali do Lwowa pod adresem Wydziału krajowego.

Na mocy listu fundacyjnego mogą być dopuszczone do konkursu wszelkiego rodzaju plody autorów polskich w języku polskim, z wyjątkiem jedynie dzieł treści religijnej i teologicznej.

Mogą to być twory równie autorów żyjących jak i już zmarłych, w tym drugim razie jednak z zastrzeżeniem, że jeżeli to są dzieła drukowane już za życia autora, to im tylko w ciągu trzech pierwszych lat od jego zgonu prawo do konkursu służy, jeżeli przeciwnie są to prace jeszcze nieogłoszone drukiem, to przyznana im nagroda przedewszystkiem na wydrukowanie dzieła użytą być powinna.

O pracach autorów jeszcze żyjących samo się rozumie, że jedynie książki drukiem już ogłoszone mają prawo do konkursu. Dawniejsze jednak publikacje niż z roku 1878, jako roku o 10 lat wyprzedzającego prekluzją niniejszego konkursu bez różnicy, czy ich autorowie żyją lub nie, nie będą mogły być przyjmowane, a to w myśl § 18 listu fundacyjnego.

Własność dzieła wynagrodzonego służy autorowi i nadal.

Nagrada przyznana dziełu drukowanemu autora już zgasłego, przypada na rzecz jego spadkobierców; gdyby zaś takich nie było, wtedy komisja konkursowa orzeczce na jaki cel ma być obrócone to premjum.

Do załatwiania czynności połączonych z ocenianiem dzieł i przyznawaniem nagród utworzona jest konkursowa komisja fundacyjna, która w myśl listu fundacyjnego powołuje wydział krajowy. W skład tej komisji wchodzi obecnie następujący panowie: JW. Oktaw Pietruski, jako członek wydziału krajowego i przewodniczący; Dr Zygmunt Samolewicz, c.-k. dyrektor gimnazjum i Dr Gustaw Roszkowski, c.-k. profesor uniwersytetu, jako dwaj kursorowie fundacji; z pomiędzy zaś przedstawicieli zawodu naukowo-literackiego: Dr Alfred Biesiadecki, c.-k. radca namiestnictwa, członek Akademji umiejętności; Dr Ludwik Kubala, c.-k. profesor gimnazjalny; Władysław Łoziński, poseł na sejm i do rady państwa; Dr Antoni Malecki, członek Akademji umiejętności; poseł na sejm i członek dożywotni izby panów; Zygmunt Sawczyński, c.-k. dyrektor seminarjum nauczycielskiego.

Jakkolwiek komisji tej służy prawo wynagradzania dzieł i takich, które na konkurs nie zostały nadesłane, wzywa się jednakże wszystkich autorów polskich, którzy prawo i widoki do osiągnięcia nagrody mieć sądzą, aby nie omieszkali wziąć udziału w konkursie, komisja bowiem nie bierze na się odpowiedzialności za możliwe przeoczenie dzieła godnego nagrody a nienadesłanego do ocenienia.

Uprasza się wszystkie pisma polskie o powtórzenie niniejszego ogłoszenia.

Z rady wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.
We Lwowie dnia 20 stycznia 1885 r.

Grotth.

Z Cesarstwa.

Jeden z warszawskich korespondentów gazety *Now. wr.* zamieścił w tem piśmie pod datą 11-go grudnia r. z. list, w którym jest mowa o nieobecności w Warszawie arcybiskupa prawosławnego Leoncjusza i o sprawie „umocnienia w chołmskiej Rusi rosyjskiej narodowości i prawosławia”.

Na list ten obecnie uznał za właściwe odpowiedzieć w tymże samym dzienniku inny korespondent z Warszawy, który zaznaczywszy na początku, że „dziewięcioletni perjoł zarządzania chołmsko-warszawską eparchją przez arcybiskupa Leoncjusza nie pozostanie bez głębokich następstw dla sprawy ukrzepienia prawosławia i narodowości rosyjskiej w całej chołmskiej Rusi, lubo nie można powiedzieć, aby okoliczności szczególnie sprzyjały jego działalności i ażeby obeszło się bez walki z nieprzyjawnymi żywiołami w kraju.”

Wylicza następnie korespondent zasługi, położone przez arcybiskupa Leoncjusza w wewnętrznej organizacji eparchji, założenie bractwa w Chełmie, podniesienie klasztoru prawosławnego w Jableczny, utworzenie żeńskiego towarzystwa w Leśnej, pobudowanie nowych cerkwi w Kalwarji, Łukowie, Granicy i t. d. i w końcu pisze:

„Obecnie miejsca duchownych w chołmsko-warszawskiej eparchji rozdawane są miejscowym wychowankom byłego unickiego chołmskiego seminarjum, które zostało zreorganizowanem według ustawy seminarjów w Cesarstwie, pod osobistym nadzorem arcybiskupa Leoncjusza. Liczba duchowieństwa została zwiększona. Ale największym cchyba dziełem arcybiskupa Leoncjusza nazwać trzeba ustanowienie związku z galicjanami i pokoju z innowiercem duchowieństwem. Oto wyszczególnienie głównych faktów charakteryzujących działalność arcybiskupa Leoncjusza w chołmsko-warszawskiej eparchji i które, tuszę sobie, są najdotykalniejszym świadectwem, że arcybiskup ten zdaleka, podczas swojego pobytu w Petersburgu, umiał kierować po właściwej drodze, drogą sercu każdego rosjanina sprawą przywrócenia prawosławia i umocnienia rosyjskiej narodowości w kraju. Działalność arcybiskupa Leoncjusza, rozumie się, najbliższą jest znaną jego współpracownikom w chołmsko-warszawskiej eparchji i o ile mi wiadomo, chcą oni skorzystać z dnia 13-go marca r. b., w którym ukończy się dwadzieścia pięć lat jego służenia cerkwi prawosławnej w biskupiej godności, aby wraz z innymi jego czcicielami z pomiędzy miejscowej ludności wyrazić mu wdzięczność, zwłaszcza za należyte ocenianie ich trudów i troskliwość o wdowy, sieroty i dzieci miejscowego duchowieństwa.”

Pożar, który zniszczył do szczytu w zeszłym roku odbudowaną i poświęconą cerkiew w miasteczku Jacobstadt nad Dźwiną, o którym podaliśmy już czytelnikom naszym wiadomość według informacji *Grażdanina*, zainteresował całą prasę rosyjską. Oto co w tym przedmiocie piszą obecnie *Petersb. wiad.*: „Bardzo być może, że przyczyną nieszczęścia była świętokradczo-zuchwała zbrodnia. Ale kto jest jego sprawcą? Dziwnem byłoby przypuszczać tu jakiś anarchiczny zamach, w rodzaju tych, jakie obecnie niemal codziennie wstrząsają miastami i wsiami zachodniej Europy: knowania socjalistyczne dotąd nie znajdowały przytułku w kurlandzkiej gubernji, i sądzić należy, że gdyby nawet tam istniały, to przywódcy ich znaleźliby sobie inne miejsce lub inną instytucję dla swoich piekielnych zamysłów, nie zaś dom modlitwy okolicznej prawosławnej ludności. Burzenie go nie przyniesie żadnych korzyści ich celom.” W tym samym prawie duchu przemawia także *Nowoje wremja*, które przypomina niedawny podobny zamach na posąg Renu w Dorpacie i powiada: „Wówczas, o ile nam wiadomo, winni nie zostali odkryci; ale teraz i przedmiot przestępstwa jest bez porównania ważniejszy i zbrodnicze znaczenie eksplozji targa się już nie na emblematyczną figurę, miłą jedynie mniejszości, ale na symbol wszechchrześcijański, na świątynię panującego w Cesarstwie wyznania i mamy nadzieję, że przestępcy nie zostaną niewysłędzeni.”

Z ostatniej chwili.

Depesza admirała Courbeta z Kelungu opiewa: Kolumna francuska, złożona z 1,500 ludzi i czterech dział, zdobyła w dniu 25-ym z. m. na nieprzyjaciela kilka silnie obwarowanych fortów, które zagrażały południowemu wejściu do kopalni węgla w Kelungu, zajętych przez francuzów. Skoro wojska odpoczną, operacje zostaną rozwinięte szerzej. Nieprzyjaciel stawi mężny opór i strzela dobrze. Francuzi utracili 9-ku zabitych i 53-ch rannych.

Ajencja Havasa zapewnia, iż W. Porta wysłała do gabinetów w Rzymie i Londynie energiczny protest przeciw akcji włoskiej na morzu Czerwonym i odpisu noty udzieliła innym mocarstwom.

W Watykanie spodziewają się rychłego przybycia księcia Orłowa.

Niebawem rozpocząć się mają rokowania pomiędzy Stolicą Apostolską a rządem czarnogórskim celem uregulowania stosunków ludności katolickiej w księstwie.

Kobieta, która strzelała do O'Donovana Rossy nazywa się Yeslet Dudley. Zaprosiła ona znanego przewodcę fenistów amerykańskich pod pozorem, iż pragnie ofiarować kwotę na cele iryjskie. Gdy Rossa szedł z nią przez Chambre Street, ona wstrzymała przez chwilę kroku i strzeliła doń z rewolweru.

TELEGRAMY

"BURJERA WARSZAWSKIEGO".

Budapeszt 5-go lutego. — Na wczorajszym posiedzeniu izby deputowanych Orban interpeluje rząd z powodu systematycznego podburzania przez dzienniki siedmiogrodzkie ludności miejscowej do nienawiści przeciw węgrom. Wniosek żąda zawieszenia sądów przysięgłych w Hermanstadzie dla przestępstw prasowych i przekazania tychże sądom zwyczajnym.

Paryż 5-go lutego. — Wczoraj wydano rozkaz wydzelenia z Paryża jednego niemieckiego i jednego belgijskiego anarchisty.

Londyn 5-go lutego. — Lord Granville oświadczył procesowi manchesterskiej izby handlowej, iż rządowi nie jest wiadomem, jakoby Portugalia zajęła miała obydwa brzegi Konga.

Peterburg 5-go lutego. — Naczelnik okręgu leśnego suwalskiego Krauss mianowany został zarządcą dóbr państwa w gubernjach suwalskiej i łomżyńskiej; naczelnik okręgu leśnego radomskiego Apseitow zarządcą dóbr państwa w gubernjach radomskiej, kieleckiej, lubelskiej i siedleckiej, a także naczelnik piotrkowskiego okręgu Brzozowski zarządcą dóbr państwa w gubernjach piotrkowskiej, warszawskiej, kaliskiej i plockiej.

Z sali sądowej.

O spadek po zamordowanej.

W nrze 64b i 85-ym *Kurjera* z r. z. zamieściliśmy szczegółową informację o procesie cywilnym, którego źródłem było głośne w swoim czasie morderstwo staruszki Piotrowskiej, uduszonej w własnym mieszkaniu na ulicy Zielnej wraz z nieletnią swą wnuczką.

Jak wiadomo, prawomocny wyrok karny winnym zbrodni uznał stróża domu Makowskiego i wnuczka zamordowanej Albina Sadowskiego.

Wówczas spadkobiercy Piotrowskiej z linii bo-ocznej, wystąpili z procesem cywilnym, żądając zasądzenia im całego spadku, składającego się z domu, 8,700 rs. ulokowanych na hypotecę i kilku tysięcy rs. gotówki, z pominięciem zupełnym prawników spadkodawczyni, to jest małoletnich dzieci Albina Sadowskiego, jako wrzeczono niegodnych dziedziczenia według § 727, 730 i 744 kod. cyw., tudzież § 28 k. k. gł. i popr.

Proces, o którym mowa, przeszedł już niepomyślnie dla powodów przez dwie instancje w inycidentalnej kwestji zabezpieczenia powództwa; *in merito* zaś dopiero wczoraj przyszedł pod ocenę sędziów w IV-ym wydziale cywilnym sądu okręgowego.

W komplecie, obok wiceprezesa Lentza, zasiadali p. Juskiwicz i Roszkowski.

Pretensje powodów popierał adw. przys. Ksawery Krysiński, zaś w obronie nieletnich Sadowskich przemawiał adw. Peplowski, powołując się na §§ 728, 731, 745, 746, 750 i 751 kod. cyw.

Obustronne wywody prawne streszczaliśmy już poprzednio, dziś więc uważamy za rzecz zbyteczną powtarzać znane szczegóły i nadmieniamy jedynie, iż adw. Krysiński w konkluzji całkowicie popierał

powództwo pierwotne, adw. Peplowski zaś żądał, iżby powództwo to zupełnie oddalonym było.

Sędziowie odroczyli ogłoszenie wyroku do dnia 18-go b. m. *Fr. N.*

GIEŁDA

dnia 5-go lutego 1885-go roku.

Lepiej i coraz lepiej dla waluty rosyjskiej zaznacza się usposobienie giełd zagranicznych. Szacowania dzisiejsze do 215.50 m. za 100 rs. na dostawę końcomiesięczną sięgające, zaznaczają tę przyjazną sytuację, wpływającą na obniżkę kursów walut obcych na giełdzie naszej, tembardziej, że warunki miejscowe ułożyły się dziś przyjaźniej niż wczoraj.

Za weksle długoterminowe na Berlin, żądano 46.62½, o 10 kop. taniej niż wczoraj i płacono również niżej 46.57½, i 46.55 a po notowaniach w tym tygodniu wcześniejszych niż zwykle, nawet niżej. Krótkoterminowemi, przy żądaniu 46.50 obracano po 46.45, 46.42½, a nawet również po notowaniach zaledwie 46.40 płaćć chciano.

Na pomniejsze miasta niemieckie niewielkie ilości długoterminowych po 46.45 sprzedano.

Na Londyn 9.43 o 3 kop. niżej niż wczoraj żądano; płacono 9.41½, później 9.41.

Na Paryż 37.70—o 10 k. niżej. Płacono 37.57½, i 37.60 bez wielkich obrotów.

Na Wiedeń wreszcie żądanie spadło do 77.15, a płaćć wyżej 76.90 i 76.95 nie chciano.

W ogóle ruch nieznaczny. Pokup słaby a podaż też nie natarczywa.

Papiery dobrze się trzymają i idąc za śladem codziennych podwyżek kursowych w Berlinie podnoszą się w kursie i u nas.

Za listy likwidacyjne 88.70 i 88.50 żądano, jak wczoraj. Byli podobno kupcy na mniejsze po 88.25 i niewielkie ilości kupić zdołali.

Pożyczka wschodnia 98.15 w żądaniu za wszystkie trzy emisje. Podobno pierwsza kupować było można po 97.75, lecz trzeciej oddawać nie chciano niżej 98.10 i po tym kursie interesa załatwiano.

Listy zastawne ziemskie ser. I, II i III po 99.35½, żądano. Płacono bez różnicy 99, również na I znaleźli się podobno nawet nabywcy po 99.15; ser. IV 97 w żądaniu, płacono 96.50, 96.75, a nawet po notowaniach do 96.80; serja V-ta 96 — kupowano po 95.80 i 95.85.

Listy miejskie 95.50, 94.15, 92.65, 92.65. Za II 94, za III 92.50 płacono. Niewielkie ilości III-ej sprzedano podobno po 92.85.

Obligki kanalizacyjne 91.25.

Listy łódzkie bez zmiany.

Z akcyj traktowano o partję akcyj banku handlowego i po 317½ za nie ofiarowywano, lecz po tej cenie nie było oddawców.

Godzina 12½. — Usposobienie bardzo słabe. Za weksle krótkoterminowe na Berlin 46.40 tylko chcą płaćć. *J. Wl.*

Sprawozdanie z targu zbożowego

na placu Witkowskiego, dnia 5-go lutego r. 1885.

Dostawy niewiele większe niż wczoraj, a usposobienie również słabe.

Pezeniek wystawiono na sprzedaż około 600 korey w gatunkach przeróżnych, począwszy od smolnej aż do wyborowej.

Ceny bez zmiany prawie.

Za wyborową płacono 6.55 do 6.75, średnią dobrą 6.40 do 6.50, za białą również 6.50, smolna 6.15, 6 i niżej aż do 5.70.

Zyta około 800 korey dostawiono.

Kupiono niewielkie ilości na wywóz, ale z ustępstwem w porównaniu z cenami wczorajszymi, przy uwzględnieniu gatunku.

Za wyborowe 5 do 5.05 płacono, średnie od 4.65 do 4.80, 4.90 i 4.95 wedle gatunku.

Różnica wynosi mniej więcej 5 kop. na koreu lepszych, 10 kop. na koreu gorszych gatunków.

Owsa drobne ilości niezbyt świetnego po 3.30 i 3.10 rozsprzedano.

Siana i słomy również bardzo mało, zaledwie na sprzedaż detaliczną. *J. Wl.*

WYKAZ DEPEZ

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną w dniu 3 lutego roku 1885-go, a niedoreczonych adresatom z powodu niedokładnych adresów:

Ordyniec.—Samuel Silberstein,—Galle,—Sokolniczy, Nowolipie 10,—hotel Polski, Jagelski,—Berga 10, Kwikowski,—Kiedrzyński, hotel Angielski,—Józef Zolberg,—Gilembiker,—Michał Perlmutter,—Ramberg, Nalewki,—Moses Rosenstrauach,—Hirsch Rosenstrauach,—Juda Rosenstrauach,—Ch. Grünblatt,—M. Lorie,—B. Königsgelb,—Ch. Spitbaum,—L. Trauman,—Hirsch Klepfisch,—M. Jendyk,—P. Feinbaum, Gęsia,—Nowolipie 28, Hermann,—Krakowskie 48, Skomorowski,—student Mine,—Niedzielska, Zimna 5,—hot. Wiedeński, Papernik.

Uwaga. Osoby, życzące odebrać którą z wyżej wymienionych depesz, winny przedstawić stacji telegraficznej dowód legitymacyjny.

— Towarzystwo lekarskie warszawskie ma zaszczyt prosić szanownych kolegów, którzy życzyliby sobie dyżurowania na stacjach ratunkowych, jakie w razie wybuchu epidemji cholery w Warszawie, mają być z

rozporządzenia władzy utworzone, aby raczyli przybyć dla bliższego porozumienia się do lokalu Towarzystwa lekarskiego (ulica Niecała nr 7) w dniu 14-go lutego r. b., w sobotę, o godzinie 6½ wieczorem. Nadmieniam się, że dotychczas jeszcze przeszło 50 rewirów sanitarnych jest niezajętych, zaś do stacyj ratunkowych potrzeba 81 lekarzy.

— Rada miejska warszawska dobroczynności publicznej.

W wykonaniu zapisu b. p. Judyty Jakubowicz w dniu 18 (30-go) marca r. b. przypada do rozdziału, tytułem wsparcia, suma rs. 118 kop. 1 między biednymi krewnymi męża zapisodawczyni, Szmula Jakubowicza.

Pragnący współubiegać się o pozyskanie wsparcia i pomienionej sumy, winni najdalej do dnia 16 (18-go) lutego r. b. wnieść o to podanie do Rady miejskiej i dołączyć:

1) świadectwo dwóch właścicieli nieruchomości, poświadczające przez właściwą władzę policyjną o obywatelstwie, moralnym prowadzeniu się, liczbie dzieci i ich wieku, kandydata—i

2) Dowody, usprawiedliwiające pokrewieństwo kandydata z familją Szmula Jakubowicza.

— Warszawskie Towarzystwo dobroczynności podaje do wiadomości powszechnej rezultat otrzymanego dochodu z urządzanego Bazaru w miesiącu grudniu r. z. w salach Resursy obywatelskiej, na korzyść starców i sierot, a mianowicie:

Dochód. Za 5,322 biletów wejścia po kopiejek 20, rs. 1,069 kop. 40.

Za programy rs. 10 kop. 40.

Naddatki przy kupnie biletów rs. 27 kop. 90.

Kupecy sprzedali towarów za rs. 2,470, z tego odstąpili procentu rs. 401 kop. 12.

Za pośrednictwem pań: generałowych Starynkiewicz i Tolstoj, Lasockiej, hr. Aleksandrowej Kossakowskiej, Lechowskiej, Puchalskiej, Janeczowskiej, Karnickiej, hrabianki Natalji Potockiej, Jagmin, Stabrowskiej, Czajewicz, Pfejffor, Nipanicz, Rusieckiej, Zalewskiej, uzbierane ofiary rs. 1,681 kop. 31.

Ze sklepów własnych hr. Ordynatowej Krasieńskiej, zastąpionej przez z książąt Golicynów Konstantową Górską rs. 569 kop. 5.

Hrabiny Branickiej rs. 424.

Hrabiny Przeździeckiej rs. 380 kop. 63.

P. Aleksandrowej Szwede rs. 487 kop. 5.

P. Milicer rs. 96 kop. 40.

Hrabiny Walewskiej rs. 670.

Ze sklepu Towarzystwa dobroczynności (hr. Stanisławowa Kossakowska, Chrapowicka i Okryńska) rs. 260 kop. 4.

JW. Generał-Gubernator na zwiększenie dochodu rs. 300

Goldstand i Janasz rs. 100.

Inne osoby rs. 24 kop. 95.

Z wody sodowej rs. 102 kop. 47.

Częściowy zwrot przez kupców na urządzenie bazaru rs. 155.

Częściowy zwrot przez kupców kosztów asekuracji rs. 10 k. 61.

Różnica kursu ze zmiany monety złotej i srebrnej rs. 7 k. 62.

Razem rs. 6,772 kop. 95.

Wydatki. Resursie obywatelskiej za sale z oświetleniem rs. 400, muzyka rs. 140, Przybylski za roboty cieślińskie rs. 120,

Kowalski za roboty tapieerskie rs. 80.

Wyplata za towary wzięte w komis do sklepów Towarzystwa rs. 95 kop. 45.

Asekuracja, afisze, wynagrodzenie służby, dokupiony karton rs. 146 kop. 35. Ogółem rs. 981 kop. 80.

A zatem osiągnięto czystego dochodu rs. 5,791 kop. 15.

Za tak znaczny zasilek warszawskie Towarzystwo dobroczynności czuje się w zaszczytnym obowiązku wyrazić najgłębsze podziękowanie wszystkim szanownym paniom za ich

trudy i poświęcenie, tudzież kupcom, zakładom i fabrykom, które ofiarami swemi, wsparły naszą dobroczynną instytucję.

— Od dnia 13-go grudnia 1884 r. do 13-go stycznia 1885 r. otrzymano na nocne przytulki ofiary od osób następujących:

Od kupeca S. Prywesa rs. 50, za pośrednictwem redakt. *Kurjera warszawskiego* rs. 294, J. W. z Piekar rs. 10. Marja Zawisza rs. 60.

Oprócz tego ofiarowali:

Ludwik Spiess proszku perskiego funt. 6, proszku karbолоwego funt. 60, kwasu f. 6, koperwasu f. 6 i jodofornu uncje 1; J. Różycki, właściciel apteki na Pradze, lekarstwa dla przytulki miejscowej; p. Koch, właściciel cukierni, bułek maślanych 73; Jankiel Trenkiel ryb f. 70; Jusek Robak chleba pudów 5; August Kleinsmidt bułek prasowanych 30; Gersz Pozner kaszy drobnej ćwierci 1; tejsze kaszy ćwierci 2 Gersz Fligelman; Jankiel Milsztejn kaszy jęczmieńnej 1 korzec; tejsze kaszy pudów 2 Gustaw Nejmán; Moszek Kenksheib soli 1 pud. Michał Ness słoniny funtów 30; Aleksander Greczyna słoniny funt. 10; Józef Kociolkiewicz nafty funtów 130; Józef Rawicz, konsul Stanów Zjednoczonych w Ameryce Północnej, cukru 3 głowy dla przytulki na Pradze; N. N. bieliznę starą kosztul 4, kalessonów 2 i skarpetek par 3, dla przytulki na Bugaju; Julja Schür cukru funt. 100.

W grudniu korzystało z przytulków razem 6,725 osób, z których: mężczyzn 4,395, kobiet 2,325, dzieci 5. W ogóle 6,725.

Od czasu otworzenia przytulków po dzień 13 stycznia 1885 roku wydano nocującym: herbaty gorącej kufelków 19,482

chleba funtów 9,741.

— Kolegium kościelne zboru ewangelicko-augsburskiego warszawskiego, zawiadamia, że wydział opieki zboru ewangelickiego złożył rachunki dochodów i wydatków na wybudowanie domu dla ubogich nieuleczalnych kalek parafji warszawskiej (filja domu starców).

176 osób złożyło dobrowolnie jednorazowo: gotówką rs. 7,277 kop. 49.

Ofiary w naturze od 10 osób czynią rs. 1,068 kop. 47.

Razem rs. 8,365 kop. 96, do wysokości poniesionych kosztów budowy tego domu.

Dom ten, zbudowany na gruncie, będącem własnością zboru za rogatką wolską przy rogu ulic Karolkowej i Żytniej posiada miejsce na 30 łózek; obecnie już 20 kalek zostało tam pomieszczonych.

Kolegium kościelne polecając ten zakład dalszemu miłosierdziu, składa niniejszem wszystkim ofiarodawcom, w imieniu tych nieszczęśliwych, publiczne podziękowanie.

Prezes L. Jenika

Przygotowanie i sprzedaż poniższego środka, jako nie zawierającego w sobie części szkodliwych dla zdrowia, dozwolone na ogólnych zasadach handlu

**Dr. F. LENJÉ'A
Balsam Brzozowy.**

Sam sok drzewny, otrzymany z brzozy przez wywiercenie pnia tejże, od najdawniejszych lat, jest najdoskonalszym środkiem ulepszenia twarzy; przerobiony zaś według przepisów wynalazcy, wywiera skutki prawdziwie zadziwiające. Pocięta się nim wieczorem twarz lub inne miejsca skóry, na jutro już naskórek się wygładza, przez co pleć staje się nadzwyczaj białą i delikatną. Balsam ten wyrównywa zmarszczki na twarzy oraz znaki ospow, nadaje jej kolor młodości, skórze nadaje białość, delikatność i świeżość, usuwa w krótkim czasie piegi, plamy wątrobiane, czerwoność nosa, wędry i inne nieczystości skóry.—Cena słoika wraz z przepisem **rs. 1 kop. 50.**

Składy w Warszawie, u pp. **Aleksandra Kocho**, Krakowskie-Przedm. № 83, u **Teofila Szulze**, Bielańska. 2790R

Aleksandra Lipinka, ul. Wierzbowa

T L E N.

Apteka
Magistra Farmacji

H. Kucharzewskiego
Senatorska Nr 11.
Telefonu Nr 231.

Zaopatrzoną jest stale w dostateczną ilość przenośnych przyrządów z balonami dla wdychania tlenu, które w każdym czasie bywają napełnione szybko i wydawane na miasto. Wdychania tlenu bywają zalecane: w astmie, blednicy, niedokrwistości, gruźlicy, dyspepsji, chorobie cukrowej,—wracają szybko siły ludziom starym jakoteż wyniszczonym w skutek chorób lub zbytnej pracy umysłowej; słowem działają ożywczo i odmładniająco, są nadzwyczaj korzystne w przypadkach, gdzie chory ma zalecony pobyt na wsi lub nad morzem, a nie jest w możności uskutecznienia tego.

Przyrząd składa się z balonu kauczukowego zawierającego tlen, połączonego z naczyniem napełnionem wodą i pełniącym funkcję oczyszczania gazu z ciał obcych przypadkiem do balonu dostać się mogących; używa się wdychając po 20 do 30 litrów tlenu codziennie przez 3 do 4-tych tygodni. Dla PP. lekarzy lub osób potrzebujących powyższej kuracji na prowincji, wysyłają się kompletne aparaty z mieszaniną służącą do otrzymywania tlenu. Napełnienie balonu 30 litr. wynosi rs. 3. Dostać można również w Aptekach: Barezka, Dr T. Heinrich, Klawe, Karpinski, Szejner, Wenda i Wierogórski. 61R

WIKTOR WALIGÓRSKI

SKŁAD MATERJAŁÓW APTECZNYCH I FARB

Nowy-Swiat № 42, ma zaszczyt polecić:

Oliwę Nicejską i Prowancką.
Ocet stołowy.
Ocet kuchenny.
Ekstrakt i Essencję octową.
Sól kuchenną.

Oliwę do palenia.
Krochmal w różnych gatunkach.
Farbkę do bielizny.
Farby olejne.
Zaprawy do podłóg.

2448R

P E R F U M Y.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 31 Stycznia (12 Lutego) r. b., o godz. 12 w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy, licytacja in plus przez opieczętą deklarację na trzyletnią dzierżawę t. j. od d. 20 Sierpnia (1 Września) 1885 r. do takiejże daty 1888 r. dochołu za prawo pomieszczenia na rogach ulic w szafkach afiszów teatralnych i innych obwieszceń, od summy 3300 rs. rocznie.

Mający zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętą deklarację, napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru poniżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kassy m. Warszawy, na złożone w tejsze Kassie wadium, w ilości rs. 100 i na koszt ogłoszenia rs. 100, które nie utrzymujemy się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wydzierżawić na lat trzy licząc od dnia 20 Sierpnia (1 Września) 1885 r. do takiejże daty 1888 r. dochołu za prawo pomieszczenia na rogach ulic w szafkach afiszów teatralnych i innych obwieszceń, za sumę rs. . . kop. . . rocznie (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonego.

Kwit na złożone w Kassie m. Warszawy wadium w ilości rs. 100 i na koszt ogłoszenia rs. 100, przy niniejszem załączam.

Stale moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia . . . (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

FABRYKA GORSETÓW

250R

„AU BON MARCHÉ.”

1 Miodowa 4,

poleca swój wielki zapas **szelek do prostego trzymania się** dla uczniów i uczennic, **szelki** te polecane są od wszystkich profesorów zagranych, jako najlepsze i **czysto higieniczne**.—Także wielki wybór gorsetów białych, szarych, ponsowych, czarnych, ażurowych, atlasowych, prunelowych, włosienicowych, leniuszków, oraz **gorsety męskie**.

Fasony specjalnie francuskie, wykończenie systemem francuzkim, ceny przystępne, za trwałość swoich wyrobów fabryka ręczy.

Z uszanowaniem

„Au bon Marché.”

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE

PRAWDZIWY LIKIER BENEDYKTYŃSKI
Z KLASZTORU FÉCAMP WE FRANCYI
Wyborny, wzmacniający, trawiący, wzbudzający apetyt.
NAJLEPSZY ZE WSZYSTKICH LIKIERÓW

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Brevetée en France et à l'étranger.

Alegrand aîné

Wymagać należy zawsze etykiety czworokątnej u dołu każdej butelki zamieszczonej, i noszącej podpis Dyrektora głównego.

Prawdziwy Likier Benedyktynski znajduje się tylko

w następujących składach które zobowiązały się piśmiennie nie sprzedawać żadnych naśladowanych podobnych produktów.

W Warszawie sprzedają: A. Stepkowski, Simon i Stecki, St. Dobrycz & Comp., Kotecki Schober, E. Koch & Kulakowski, Edmund Langner, Karol Lesisz, A. Boquet, J. Lijewski i Sp., A. Skorupski, Sowiński & Szule, Wł.

Nowicki, Marszałkowska № 40, A. Roesler & C., P. Voigt & C.—E. Szpadrowski, Podwal № 3 W Lublinie Wł. Nowicki.

ŻELAZO GIRARD

(FER GIRARD),

Profesor HERARD wydelegowany od Akademii Lekarskiej Paryskiej stwierdził, że środek ten leczniczy, bywa doskonale znoszonym przez chorych i nie sprawia żadnych zaburzeń żołądkowych, że podnieca siły i leczy blednicę.

Przychem ów środek żelazisty tem głównie się odznacza, że nie sprawia zatwardzenia stolców, ale przeciwnie w wypadkach w których istnieje zatwardzenie, takowe znosi, tak, że podając coraz większe dawki, owego rzadko żelazistego, wywołujemy obfite wypróżnienia stolcowe.

Żelazo Girard leczy blednicę, bezkrwistość, kurczy żołądka, wzmacnia siły ogólne, pobudza chęć do jedła, reguluje czyszczenia miesięczne i zwalcza bezpłodność.

Skład w Paryżu: Maison Grimault & Comp., 8 rue Vivienne i we wszystkich większych aptekach.

Poudre fleur de Cygne. Puder łabędzi paryzki.

w metalicznych pudełkach. Osoby życzące sobie mieć prawdziwy **Łabędzi Puder** są prozione zwracać uwagę, ażeby takowy puder był w ozdobnych metalicznych pudełkach. Cena kop. 40, średnie pudełko rs. 1, większe z puszką rs. 1 k. 50. Przesyłka kop 50.

Sprzedają w obydwoich perfumeriach à la Renaissance Dobrzańskiego, Krakowskie-Przedmieście № 7 lub Nowy-Swiat № 41.

Sklep z mieszkaniem

dystrybucyjno-norymberski, z towarem lub bez, na jednej z przynajmniej ul., jest do odstąpienia w każdym czasie na dogodnych warunkach. Wiadomość w Biurze Ogłoszeń, Senatorska № 18. 252R

GARKUCHNIA,

dobrze procentująca, egzystująca od lat pięciu, z wszelkimi utensyljami, ruchomościami i zapasowemi materiałami jako to: ogórkami kwaszonymi wyborowymi, kapustą i t. p. jest w każdej chwili do **odstąpienia**. Wiadomość w tejsze garkuchni przy ulicy Żelaznej pod № 20E, u samego właściciela tejsze; za bardzo przystępną cenę. 325

Poszukuje się osoby

specjalnie szyjące **meką bielizną**, mogącej dostarczyć dziennie od 6 do 12 kusz, za dobrem wynagrodzeniem. Wiadomość w fabryce bielizny **T. Fuks**, Senatorska № 18. 251R

ZGUBIONY

puglars czarny, lakierowany, zapinany na guziczek, dnia 3-go b. m. po południu, jadąc tramwajem od placu Saskiego do 3-ich Krzyży. Pieniądze znajdujące się w nim, łaskawy znalazca zatrzyma jako wynagrodzenie, papiery zaś, notatki, weksel, i lesy w 1/4 częściach (gdzie zastrzeżenie pczyniono), zechce doręczyć do właściciela domu № 14, przy ulicy Wspólnej lub w kantorze Kurjera Warszawskiego. 323

Z powodu zwiniecia chowu trzody chlewnej w dobrach Konstantynów, wystawione są na sprzedaż następujące **okazy** z dużej rassy

Lincolnm

1. Knur zwany **Hamburezyk**, urodzony w Garbowie, z maciory prośnej, sprowadzonej z wystawy w Hamburgu, jako prosię siedmiomiesięczne; zapłacono za niego rs. 75, obecnie ma miesiąc 15 wieku i żąda się rs. 75.

2. Maciory urodzona w Garbowie, z maciory sprowadzonej z Anglii, zapłacona została rs. 60, obecnie jest prośna z hamburezykiem od dnia 14 Grudnia 1884 r., żąda się za nią rs. 60.

3. Sześć maciorek w wieku mies. 4, urodzonych z maciory wyżej wymienionej w Konstantynowie, oraz z knura hamburezyka po rs. 10 za sztukę.

4. Maciory urodzona w Garbowie z maciory sprowadzonej z Anglii i po knurze kupionym na wystawie w Hamburgu, w wieku miesięcy dwóch, zapłacona rs. 25. Obecnie ma 10 miesięcy, prośna z hamburezykiem od 9 Stycznia r. b., żąda się rs. 50.

Zakupione okazy odstawiłone będą do stacji Biała, drogi żel. Warsz. Teresp. 328

Adres: W Konstantynowie przez Janów Biański.

Rządca dóbr **Skolimowski**.

Zakład najmu Karet

POD FIRMA

„WANDA”

Chmielna 3, poleca się względem Sz. Publiczności z wynajmem porządnych karek. Konie, uprząż i liberja, w stanie zadawalajacym. Ceny stałe i przystępne. Tamże do wydania nawoz.

ZAKŁAD NAUKOWO-REKODZIELNICZY

dla Kobiet, NATALJI SMÓLSKIEJ & Cie,

przy ulicy ŚWIĘTOKRZYŻEJ 19,

przyjmuje Uczennice na kursa: Kroju Sukien, Bielizny, Stroju, Kwiatów, Krawatów, Koronkarstwa, Rękawicznictwa, Introligatorstwa, Heliominiatur, Buchhalterji i innych przedmiotów programem objętych. 257

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 7 (19) Lutego r. b., o godzinie 12-iej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in plus, przez opieczetowane deklaracje na sześćcioletnią dzierżawę t. j. od dnia 1 (13) Lipca 1885 r., do 1 (13) Lipca 1891 r. domu miejskiego, pod № 549b, przy ulicy Nalewki w Warszawie, od summy rubli 5185 kop. 85 rocznie.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowaną deklarację, napisaną na papierze stemplowym, ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy m. Warszawy na złożone w tejże Kasie wadium w ilości rs. 1000 i na koszt ogłoszenia rs. 100, które nie utrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu, każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia ... podaje niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wydzierżawić na lat sześć t. j. od dnia 1 (13) Lipca 1885 r., do dnia 1 (13) Lipca 1891 r., dom miejski pod № 549b, przy ulicy Nalewki w Warszawie, za sumę rs. ... kop. ... rocznie (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit na złożone w Kasie Miejskiej, wadium rs. 1000 i na koszt ogłoszenia rs. 100, przyjmuję zaliczając.

Stałe moje zamieszkanie w (wypisać miejsce zamieszkania).
Pisałem dnia ... (wypisać dzień, miesiąc i rok). 175
Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej

podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 13 (25) Lutego r. b., o godzinie 11 przed południem, w dworcu głównym Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej na Pradze, odbędzie się głośna in plus licytacja, począwszy od sumy rs. 600 na sprzedaż do bezwzględnej rozbiórki baraków wojskowych, kuchni, piekarni itp., znajdujących się na st. Brześć, gdzie takowe mogą być obejrzone za zgłoszeniem się do miejscowego Dozorca P. Krajczaka.

Warunki licytacyjne, objaśniające szczegółowo o ilości i wymiarach, mających się sprzedać budynków, mogą być przejrzane każdodziennie, oprócz dni uroczystych i świątecznych w Wydziale Gospodarczym Zarządu Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej na Pradze, od godziny 10 rano do 3 po południu.

Przystępując do licytacji, obowiązany jest złożyć w Kasie Zbiorowej drogi żel. Warszawsko-Terespolskiej, wadium w wysokości rs. 150.

Neutrzymującym się przy kupnie, — wadium, po ukończeniu licytacji będzie zwrócone 246R

TRAN LEKARSKI

tak żółty, naturalny, jakoteż biały, na parze oczyszczony, po cenach znacznie niższych, polecają

Składy Materjałów Aptecznych

LUDWIKA SPIESSA i SYNA,

Plac Teatralny № 464/5

obok kościoła pp. Kanoniczek

i ulica Marszałkowska № 52,

między Świętokrzyżką i Rysią.

Zwracamy uwagę, że jakkolwiek bądź ceny Tranu znacznie spadły, z powodu obfitego połowu dorszów, jednakże artykuł ten nie przestał być pożytecznym do falszowania innymi substancjami, dla tego za dobroć odpowiadamy wtedy tylko, jeżeli tenże znajduje się w fiaskach opatrzonych etykietą i kapslem naszej firmy. 2455R

Nauka i wychowanie.

Francuzka rodowita z synem, udziela konwersacji. Adres w kantorze pod lit. S. S.

Niemka poszukuje lekcji za obiad. Nowogrodzka 21, m. 6, rano do g. 11. 1721

Nauka rekodziel dla kobiet, Marszałkowska 53, zaczynają się kursa: kroju sukien, strojów, krawatów, buchalterji. 584

Osoba mówiąca po francuzku, niemiecku i po polsku, życzy sobie znaleźć miejsce towarzyski lub do małych dzieci, udzielać może początków na fortepianie. Wiadomość w hotelu Sashim № 69, od g. 9—12 w poł. 249

Prof. de Préchamps, Długa 23. Młoda francuzka wykształcona poszukuje demi-place.

Niemka młoda, wykształcona, posiadająca doskonale język francuzki z konwersacją, rysunki i początki angielskiego, życzy przyjąć miejsce za skromne wynagrodzenie. Biuro nauczycielskie Luczyńskiego, Trebacka № 1a. Tamże są do pomieszczenia nauczycielki, nauczyciele, bony francuzki i niemki. 269

Francuzka z patentem szkoły normalnej, poszukuje lekcji literatury, gramatyki i konwersacji w języku francuzkim. Ulica Jerozolimska 28, mieszkania 14. 1742

Niemka rodowita udziela lekcji języka niemieckiego. Nowogrodzka № 21, mieszkania 6, rano do godziny 11. 1722

Pona francuzka potrzebna jest zaraz na korzystnych warunkach. Bielańska № 17, u pani Ciesielskiej. Tamże jest i pokój umeblovany do najęcia. 1808

Bony niemki ze szkołą fröblovską do umieszczenia. Wiadomość w biurze nauczycielskim Anny Damerau, Krakowskie-Przedmieście № 36, wprost Saskiego Placu.

Rezerwytać się można na fortepianie. Czyska № 4, mieszkania 23. 1915

Poszukują się do wspólnej nanki dzieci od lat 6—10. Tamże lekcje muzyki i francuzkiego. Wiadomość: Koszyki № 1, m. 2. 1840

Student uniwersytetu udziela przedmiotów wchodzących w zakres kursu gimnazjalnego: rosyjskiego, matematyki, greckiego i łaciny. Adres: Bracka № 5, mieszkania № 23, pod literami L. L. 291

Nauczycielka z wyższym wykształceniem, znająca dobrze francuzki, niemiecki z konwersacją i muzyką wyższą, poszukuje lekcji. Długa 53, mieszkania 6. 1860

Niemieckiego z konwersacją udzielam za cenę bardzo przystępną. Podwał 12, mieszkania 28. 1862

Potrzebna nauczycielka do przygotowania chłopca do klasy wstępnej. Wiadomość: Leopoldyna 11a, m. 2, od godz. 4—6. 1868

Student 1-go kursu poszukuje korepetycji. Oferty uprasza składać w kantorze Kurjera Warszawskiego pod lit. d-f-h. 297

Życzę egzercytować się na dobrym fortepianie, blisko. Tomackie № 3, mieszcz. 22, od godziny 11—12. 1907

Posady i Prace.

Metody człowiek z średnim wykształceniem, posiadający 300 rs. kaucji, poszukuje zajęcia inkasenta, kasjera, lub jakiegobądź innego. Piekarska 4, m. 9. Juszczyński. 1754

Thieme Luejan, wykwalifikowany majster cieśliski, przyjmuje wszelkie roboty cieśliskie, od największych budowli do najmniejszych reperacji, po cenach przystępnych, z materiałem własnym lub bez takowego. Ulica Sołec № 65b. 1306

Potrzebne są maszynistki i dziurkarki do bielizny. J. Koszińska, Krakowskie-Przedmieście 17, mieszkania 7. 1716

Osoba w średnim wieku poszukuje miejsca do zarządu domu, znająca wszelkie roboty gospodarskie. Wiadomość na Pelcowiznie przy lokalu kolei Nadwiślańskiej w Nowym Holendrowie, dom p. Szyjanowa, w mieszkaniu ober-konduktora Domańskiego. 266

Potrzebni są uczniowie do warszawskiego zakładu ksiąg handlowych J. Dzierżanowskiego. Ulica Mostowa № 2. 1619

Introligatorki uzdatnione do robienia pudełek aptecznych, oraz uczennice potrzebne. Zgłosić się: Mokotowska № 12, m. 10. 1717

Zaraz potrzebna jest panna kompletnie uzdatniona w szyciu i upinaniu sukien. Tomackie № 3, mieszkania 14. 1743

Panna uzdatniona w krawiecczyźnie i kroju, życzy sobie objąć miejsce w domu prywatnym lub w magazynie. Ulica Długa № 14, mieszkania 14. 1765

Potrzebny jest zaraz czeladnik lub panna do zakładu introligatorskiego. Ulica Widołok № 17, mieszkania 6. 1769

Gospodyni z dobrymi świadectwami, poszukuje miejsca tu, lub na wyjazd. Ulica Furmańska № 10, wiadomość u p. Marji Slezynskiej. 296

Osoba inteligentna, w średnim wieku, znająca się na szyciu, wdowa po profesorze, poszukuje miejsca do wyrzeczania pani domu, lub opiekowania się dziećmi. Rekomendacje poważne. Wiadomość: Krucza № 8, m. 10.

Rządca majątku ziemskiego, poszukuje obowiązków od 1 Kwietnia lub sw. Jara. Świadectwa i rekomendacje może złożyć na żądanie. Oferty składać uprasza w biurze ogłoszeń, Senatorska 18, pod lit. E. S. S. 193

Potrzebny uczeń do handlu kolonialnego, z prowincji pierwszeństwo. Graniczna 11. 1764

Strycharz zdolny poszukuje miejsca. Wiadomość: ulica Ogrodowa № 50, u Waligórskiego. 1867

Zdolny drukarz litograficzny poszukuje zajęcia w Warszawie lub na prowincji. Łaskawe oferty proszę nadsyłać pod lit. W. D., ulica Chłodna № 40, w Warszawie. 1865

Osoba uzdatniona w krawiecczyźnie, chce przyjmować robotę ze sklepów lub w domach prywatnych, po kop. 60 dziennie. Ulica Bracka № 9, mieszkania 8. 288

Osoba młoda (ma maszynę), znająca dokładnie kraj i krawiecczyznę, poszukuje zajęcia po domach prywatnych. Hoża 15, stróż wskazuje. 300

Potrzebne zaraz maszynistki zdolne do bielizny. Pivna № 7, mieszkania 37, w drugim podwórzu, po schodach z podwórza.

Poszukuje się osoby specjalnie szyjącej męską bieliznę, mogącej dostarczyć dziennie od 6—12 koszul, za dobrem wynagrodzeniem. Wiadomość w fabryce bielizny T. Fuks, Senatorska 18. 298

Osoba w starszym wieku pragnie przyjąć obowiązek do pilnowania dzieci lub do osoby pojedynczej albo chorego. Mieszka przy ulicy Chmielnej № 64f, mieszkania 18. 292

Rządca gospodarczy poszukuje miejsca od sw. Jana r. b. W swym fachu jest praktyczny. F. Tuptanowski in Teln W. pr. u pana F. Czarneckiego. 1875

Lat 27! pisze po polsku, rusku i niemiecku, Lupraszam pracy. Nowe-Miasto 5, u Blinow.

Potrzebna uśmiechnięta panna starsza do kroju. Leszno № 18, mieszcz. № 9. 1856

Pragnę przyjąć zarząd domu z rekomendacją i kaucją do rs. 2,000 lub więcej. Wiadomość przy ulicy Pańskiej № 19, mieszkania № 30, do godziny 9 rana i po 3-iej po południu. 1861

Panny potrzebne, uzdatnione do staników i spódnicy, mogą dostać zajęcia w magazynie F. Nowińskiej. Ul. Elekoralna № 5, wprost Banku. 1850

Potrzebna sklepowa z kaucją rubli 100. Także poszukuje współniecki. Wiadomość: Senatorska 5, w sklepie spożywczym. 1851

Panna do dziurek do bielizny potrzebna. Marszałkowska 37, mieszkania 8. 1845

Panny podreżne do staników, oraz do upinania potrzebne są. Dzielnia 1a. 1839

Chłopiec 16-letni potrzebny na ucznia do litografji. Świętojerska 12a. 1844

Wdowa dosyć młoda, poszukuje miejsca do sklepu mydlarskiego z kaucją, lub szuka współnika do handlu. Zastać od godz. 9 do 6 wieczorem. Nowy-Swiat № 12, stróż wskazuje.

Maszynistka, podreżna potrzebna do bielizny. Ulica Freta 2, m. 8. 1916

Potrzebne są maszynistki, do koszul męskich. Karmielicka № 13, m. 17. 1887

Panna uzdatniona w krawiecczyźnie, poszukuje miejsca w domu prywatnym, lub na miejscową. Nowy-Swiat № 30, stróż wskazuje.

Potrzebne maszynistki i podreżne do bielizny. Twarda 36, mieszcz. 19. 1893

Potrzebne są panny uzdatnione do staników i spódnicy, do pracowni przy ul. Twardej № 9a, mieszcz. № 1. 1901

Luuno i sprzedaż.

Fortepian jest do sprzedania o 7-u oktawach, za przystępną cenę, przy ulicy Świętojerskiej № 6/7, m. 3. 1-e piętro. 230

Wschód. Skład dywanów oryginalnych w perskich, walskich i angielskich; serwet, chodników, oraz różnych przedmiotów orientalnych. Ceny niskie. Mazowiecka № 14, wprost bramy. 808

Mebie salonowe rzeźbione, garnitur czarny i orzechowy, biblioteka, biurko, fotel, urządzenie ozdobne jadalnego pokoju, masiv debowe, kolumny, żardinierki, łóżka, umywalka i inne meble, tremo, lustra, firanki z 5-ciu polców, do sprzedania bardzo tanio razem lub częściowo, na ulicy Chmielnej w pałacu № 26, mieszcz. 9, czwarty dom od rogu Marszałkowskiej, idąc do Brackiej, stróż wskazuje. 1768

Wielonozella doskonała i skrzypce, książeczki, Histoire des Juifs Flaviana i inne, do sprzedania. Krakowskie-Przedmieście 7, mieszkania 6. 1486

Nowo-otworzony magazyn mebli nowych i używanych, sprzedaje po niepraktykownych niskich cenach, o czym na miejscu przekonane się można. Ulica Marszałkowska 54. Proszę uważać na № domu, przez sieni w podwórzu. 1728

Mebie. Garnitur czarny, rzeźbiony, orzechowy gustowny, urządzenie jadalnego pokoju, debowe, oraz inne meble z kilku pokojów, tanio do sprzedania. Chmielna 25, stróż wskazuje.

Mebie tanio do sprzedania: garnitur czarny i orzechowy, szafy rozbiegane debowe i orzechowe, kredens debowy i orzechowy, kolumny, stół jadalny, krzesła, komoda, szafki do bielizny, umywalka, łóżka, tualeta, szeląg, stoliki do kart, biblioteka, biurko, lustra, firanki, tremo. Twarda № 6, od frontu, 1-e piętro, mieszkania 8. 1585

Mebie, kompletne urządzenie 6-u pokojów, garnitur czarny jedwabiem kryty, garnitur orzechowy, urządzenie debowe jadalnego pokoju, biurko meżkie, biblioteka, łóżka, umywalka, tualeta, szafka do bielizny, szafy rozbiegane, lustra, tremo, kandelabry, żyrandol, cywany i firanki do sprzedania, razem lub częściowo. Ulica Chmielna, w pałacu № 27, mieszkania 14. 813

Mebie tanio do sprzedania, szczególnie wytworne, czarne umeblovanie salonu, przetymany wiele innych mebli, jako to: para szaf rozbieganych, szafki do bielizny ozdobne, komoda, stoliki do kart, lustra, biureczko czarne damskie, kolumny, figury na postumentach, z jadalni całe urządzenie debowe, rzeźbione, etażerki, para łóżek orzechowych, stoliczki damskie czarne, tualeta wielkich rozmiarów, paryzkiego wyrobu, biblioteczki dwie debowe, zegar, lampa wisząca, żyrandol do salonu, firanki z gżemami i rozetami. Bracka № 12, stróż wskazuje. 1633

Suknie i ubrania balowe, ślubne, powszednie, wyprzedają się. B. Korpaczewski, ul. Nowy-Swiat 42. 273

Buty szopy meżkie do sprzedania. Nowy-Swiat 1, mieszkania 12. 1478

Garnitur orzechowy rzeźbiony, stylu Ludwika XIV, utrechem kryty, prawie nowy, fortepian Hoffera koncertowy, lustra duże i żyrandol bronzowy stary, do sprzedania. Przechodnia 6, m. 15, od 4—6 po poł. 1709

Do sprzedania bilard. Wiadomość: ulica Rybaki № 2. 1720

Łóżka ceny. Szafy, kanapa, krzeselka, (mechaniczny wózek) dla dziecka, sprzedaje. Marszałkowska 71, mieszcz. 5. 1718

Fortepian wiedeński, modny, prawie nowy, do sprzedania. Bracka 5, m. 21, w oficynie.

Fortepiany nowe, krótkie, do wynajęcia. Reperacje, strojenia przyjmuję. Nowy-Swiat № 9. A. Gruszczyński. 1740

Garnitur mebli francuzki za rs. 80, szeląg po rs. 25, sofa orzechowa, otomana i t. p., do sprzedania u tapicera. Złota № 9, (w Laferme). 1744

Antyki komody z bronzami, lustra, dywany, kalamarz, lichtarze z bronzu, kolumny, szkatułki z mozaiką nowożytną. Różne piękne drobniaki, blondyny, koronki, zegarek złoty, remontoir, koperta podwójna i t. p. rzezczy. Krakowskie-Przedmieście 7, drzwi 6. 800

Zafa mahoniowa starożytna i komoda, są do sprzedania przy ulicy Szczygłej № 6, od godziny 1—3. Wiadomość u stróża. 1171

Fortepian z powodu wyjazdu sprzedaje. Nowomiejska № 16, m. 3. 1582

Fortepian palisandrowy jest do sprzedania. Leszno 73, mieszka. 22. 1580

Do sprzedania 2 szafy orzechowe, rozbiernane i 2 łóżka z orzecha francuskiego, u stolarka. Ulica Wróblewka № 9. 1456

Maszyny pęczosznice nowej, ulepszonej konstrukcji, poleca skład maszyn Juliana Berg, Mazowiecka 14. 97

Garnitur duży mahoniowy aksamitem kryty, do sprzedania bardzo tanio. Wiadomość: ulica Podwale 8, u stróża. 1657

Poszukiwana jest powieść „Młoda żona niemłodego męża.“ Oferty proszę składać w kantorze Kurjera pod lit. K. W. 1801

Fortepian, garnitur czarny, krzesła fantastyczne, kozetka z fotelikami, kredens, stół, krzesła, łóżka bogate, toaleta, szafka, umywalnia, tremo wielkie stojące, biurko damskie, biurko męskie, kolumny, kandelabry, firanki, obrazy, lampa, żyrandol tanio do sprzedania. Sienna 3, mieszka. 4. 1833

Kredens dębowy, z elegancką rzeźbą, bardzo tanio do sprzedania. Dzielna 9a, mieszka. 8. 1831

Purgon na resorach, wóz z deskami, dwa chomonta do sprzedania, razem lub pojedynczo. Kantor warsz. pralni bielizny, Nowy-Swiat № 4. 1826

Fortepian czarny zagranicznej fabryki, za niską cenę. Pańska № 24, stróż wskaże.

Bies młody, duży, czarny, do sprzedania. Erywańska № 5 u stróża. 1858

Meble do sprzedania: garnitur czarny salony i różne inne meble bardzo tanio. Ul. Chmielna № 8, wprost kapieli „Dyana,“ m. 7.

Nowy wielki transport dywanów strzyżonych, gładkich, serwet, chodników, oraz dywanów perskich nadszedł. Ceny niskie. Skład dywanów Giełżyńskiego, Marszałkowska 65. (podwórze). 275

Dubeltówka Lefoucheux z przyrządem i ładunkami, z powodu wyjazdu jest do sprzedania u Genelego, ulica Długa. 1866

Fabryczny skład pończoch i skarpetek bez szwu, z pierwszorzędnej fabryki warszawskiej, w sklepie towarów norymberskich i zabawek Heleny Roszkowskiej, ul. Wierzbowa, w hotelu Angielskim. 289

Psy młode: 2 pudle i 2 pinczery do sprzedania. Świętojańska № 23, mieszka. 13. 1838

Tanio do sprzedania biurka staroświeckie, komoda z bronzami, stoliki, brzozy, zegary, porcelana, obrazy olejne, akwarelle. Leszno 37, mieszkania 13. 1847

Meble rozmaitych urzędowej roboty ogromny wybór, po zupełnie zniżonym magazynie z ulicy Elektoralnej. bardzo tanio do sprzedania w tymczasowym pomieszczeniu. Solna № 7. 1841

Ktoby miał do odstąpienia gotowy grób lub na ten cel zakupiony plac wieczysty na cmentarzu Powązkowskim, raczy zostawić adres w magazynie materiałów piśmiennych Winiarskiego pod № 62 ulica Nowy-Swiat.

Obrzynki papierowe do sprzedania. Papeterie, Obozna 5. 1879

Buldoczek malej rasy do sprzedania. Ulica Chłodna № 24, mieszkania 9. 1853

Paeton bardzo tanio pozostawiono do sprzedania. Ogrodowa № 3. 1855

Fortepian nowy, pierwszorzędnej fabryki, oraz aksamitu czarnego Liońskiego, łokci 9 do sprzedania. Srebrna № 4, przy stacji towarowej, u właściciela. 1885

Tanio! Garnitur mebli, lustro, stół, kredens, szafa, komoda, dwa łóżka, dwa materace sprężynowe, dwie komódki noene, wszystko zupełnie nowe, do sprzedania razem lub częściowo. Adres: Mirowska № 7. Wiadomość u gospodarza domu. 1912

Jest do sprzedania wyżeł, dobrej rasy, 9-miesięczny. Aleksandria № 17, stróż wskaże.

Fortepian Hofera, prawie nowy, za 350. Hoża 11, mieszka. 22. 301

Masło bez soli, w najlepszym gatunku, tanio—tudzież powidła, soki. Smolna № 1a, mieszkania 7. 1914

Fortepian prawie nowy, jest do sprzedania. Leszno 20, w fabryce fortepianow.

Fortepian prawie nowy, jest do sprzedania. Bielańska, hotel Paryzki w składzie bielizny. 1895

Do sprzedania otomana. Świętojańska № 4, mieszkania 4. 1899

Fabryka na Zjeździe, t. j. kociół parowy i maszyna o sile 6 koni, tokarnia, prasa, gwinciarzki i inne utensylja mogą być sprzedane razem, lub częściowo i z wydzierżawieniem budynku murowanego. Wiadomość: ul. Sienna № 11, lokalu 7, w oficynie, od 1 do 4.

Szafy orzechowe, rozbiernane, ładne. Ulica Ordynacka № 5, róg Wróblej. 1905

Fortepian za rs. 260. Ul. Mostowa № 14, mieszkania 16. 1888

Interesa handl. i majątk.

Sklep do sprzedania w każdym czasie, owocowo-kolonjalny, na dobrych warunkach. — Tamże jest maszyna nożna do szycia, szafa rozbiernana, francuski orzech i futro na tego osobę, bobry syberyjskie, aksamitem kryte, tumakami obłożone. Wiadomość w owocarni, Marszałkowska 32. 255

Dystrybucja zaraz do odstąpienia. Wiadomość na miejscu: Elektoralna 5. 1642

Rs. 15,000 lub 10,000 potrzeba zaraz na 1-ty i 2-ty % hipoteki majątku w gub. Łomżyńskiej. Oferty w kant. Kurjera pod lit. W. S.

Od 1-go Kwietnia potrzebnym jest sklep z pokojem na jednej z przyeczpalnych ulic. — Oferty proszę składać w kantorze Kur. Warszawskiego pod lit. A. Z. 50. 1779

Sklep wiktuałów do sprzedania z powodu wyjazdu. Ulica Krochmalna № 12. 1772

Sklep wiktuałów, do sprzedania. Ulica Chmielna № 18. 1806

Polwark do sprzedania włók 7 1/2, w gub. Włocławskiej, przy stacji kolei Kijowsko-Brzeskiej, na bardzo dogodnych warunkach. Wiadomość bliżej: Nowy-Swiat № 35. Chambres-garnie № 2, do 10 rano. 279

Do rs. 24,000 potrzebna pożyczka na 1-szy numer hipoteki dobr ziemskich po Towarzystwie. Wiadomość: ulica Hr. Kotzebue № 10, mieszka. № 4, do godz. 11-ej rano. 1719

Zaraz jest do sprzedania sklepik wiktuałów za przystępną cenę. Pańska 52. 1645

Fabryka pończoch do sprzedania, z gotowym towarem i obszerną klientellą. Miedziana № 1, mieszka. 1. 1670

Skład wódek w miejscu handlowym, wyrobiony, do sprzedania na gotówkę lub zamian na sumę hipoteczną dobrze lokowaną. Wiadomość u rządcy hotelu Drezdeńskiego, ulica Długa № 30. 1615

Krowy do sprzedania z urządzeniem i talem zbytem mleka, za przystępną cenę. Marszałkowska № 6. 1700

Kolonja z ogrodem dużym owocowym i zabudowaniami, tuż pod Warszawą, jest do wydzierżawienia na czas dłuższy lub do sprzedania. Reflektanci złożą adresy pod lit. B. U., w kantorze Kurjera Warsz. 1726

Rs. 1,000 otrzyma osoba za pośrednictwem której sprzedana będzie willa tuż pod Warszawą. Oferty uprasza się składać piśmiennie w kantorze tegoż Kurjera pod lit. K. L.

Magle do sprzedania. Ulica Krakowskie-Przedmieście № 79. 265

Sklep z pieczywem i owocarnią do sprzedania. Wiadomość: Nowo-Senatorska № 2, w magazynie obuwia. 1708

Pogrzebowy zakład B. Korpaczewskiego, skład trumien i wszelkich efektów pogrzebowych. Nowy-Swiat 42. 5

Z powodu wyjazdu skład węgla do sprzedania. Wiadomość: kiosk, ulica Ciepła róg Twardej. 257

Rs. 2,000 poszukuje się do splacenia hipoteki równej wysokości, na majątku ziemskiej obok Warszawy położonej. Suma powyższa umieszczona jest po 9,000 rs., a przed 5,000 rs. Szaunek majątku około 100,000 rs. Wszelkie pośrednictwo jest wykluczone. Zgłoszenia przyjmują się: ul. Warecka № 2, w biurze Redakcji między 12—2 w połud. 302

Za rogatkami Moskiewskimi we wsi Kamionku, do sprzedania plac łokci kwadr. 3,100 wkoło oparkantony, z bramą wjazdową, na którym to placu znajduje się studnia cembrowana oraz kloaki. Wiadomość u właściciela domu № 10 przy ulicy Nowo-Karmielickiej. 1849

Sklep wiktuałów do sprzedania, ulica Piękna № 21. 1873

Kapitały w większych i mniejszych sumach potrzebne są na dobrą hypotekę miejską. Smolna № 17, mieszka. 11. 1878

Rs. 500 na rok potrzebna pożyczka, 15% i gwarancja. Oferty piśmienne w kantorze Kurjera Warsz. pod T. 500. 1843

Polwark 10 włók z lasem i łąkami, 18 włók od Warszawy, 1 i pół od kolei, do sprzedania lub zamiany. Wiadomość u Roberta Stiller. Długa 32, mieszka. 49, od 9 do 12 i od 3 do 6. 1882

Do sprzedania w sąsiedztwie posesji Kozłowski plac rozległości około łok. kw. 1800, frontu od ulicy Pięknej łok. 40, wraz z oficyną drewnianą dająca dochodu rs. 450. Ulica Piękna № 29, m. 1. Tamże do sprzedania drugi plac narożny frontem od 3-eh ulic, powierzchni około łok. kw. 2750. 1863

Nowy-Swiat № 24. Zaraz do sprzedania handel spożywczy. 1842

Sklep wiktuałów z dystrybucją i z materiałami piśmiennymi, z patentem na rok 1885, z powodu zmiany interesów jest do sprzedania. Wiadomość: ulica Chmielna № 72L, u p. Zajęczkowskiego, w gospodzie kowalskiej.

Do sprzedania dom narożny, nowy, murowany, ze sklepami i szynkiem, zaraz potrzeba trzy tysiące rubli, resztę na wypłatę na pięć procent na lat 4. Ulica Łucka № 29.

Sklep wiktuałów jest do sprzedania. Ulica Mariensztadt № 5. 1890

Dystrybucja do sprzedania. Ulica Chmielna № 9. 1859

Sklep kolonialno-dystrybucyjny do sprzedania. Wiadomość: kiosk, ulica Twarda, róg Ciepłej. 1880

Kupię domek z paroma tysiącami rubli. Adresy dla „kupującego domek,“ składać w tymże kantorze. 1897

Jest do sprzedania karczma, z powodu wyjazdu, w powiecie Grójceckim, gminie Rykały, od Warszawy wiorst 54, we wsi Bątków, składająca się z pięciu pokoiów, jedna spiżarnia, piwnica murowana i stajnia do zajazdu, przechodząca około karczmy dwa trakty do miast i morga ogrodu do karczmy. Wiadomość: Nowo-Zielna № 41. 1891

Plac Teatralny № 7, od 1-go Kwietnia do wynajęcia lokal: 4 pokoje, 2 przedpokoje, alkowa, kuchnia, piwnica, zlew, wodociąg i góra, za rs. 500 rocznie. 238

Do odnajęcia zaraz 4 pokoje, przedpokój i kuchnia, na 3-m piętrze, za 240 rs. Ulica Chmielna № 1. 1629

Mieszkanie kawalerskie, umeblowane, pokój, przedpokój i kuchnia, za 10 rs. miesięcznie. Chłodna 46, mieszka. 16, od godz. 10—12 i 4—6.

Sklep z mieszkaniem na wiktuały, lub inny jaki proceder, w dobrym punkcie, przy targu. Plac Witkowskiego № 3. 1706

2 pokoiki, na dole z meblami, pościelą, samowarem, obsługą. Krakowskie-Przedmieście 7, mieszkania 28. 1757

Pokój dla damy. Smolna 11, mieszkania 7 od 10 do 12 rano. 1747

Do wynajęcia duży pokój z meblami, usługą i samowarem. Marszałkowska № 6c, mieszkania 14. 1756

Potrzebny jest pokój, lub dwa mniejsze, przy familji na Pradze, w pobliżu stolarwni, dla urzędnika, może być z herbatą i obiadem, stosownie do umowy. Oferty proszę składać w składzie tabacznym. Ul. Królewska № 37. 1746

Krakowskie-Przedmieście, przy rogu na Bednarskiej № 23, do wynajęcia od 1 Lutego: 1) dwa pokoje, przedpokój, kuchnia, alkowa rs. 300 rocznie; 2) pokój z alkową miesięcznie rs. 8. 1815

Lokal 8 pokoiów przy ulicy Granicznej № 17, zdalny na zakład restauracyjny, bawaryjski, traktjermie, kawiarnię, skład win lub piwa, drukarnię i t. p. wiadomość u stróża.

Młody człowiek, lubiący spokój, poszukuje zaraz pokoju przy familji z całodziennem życiem, za rs. 30 miesięcznie. Oferty pod lit. L. W., w kantorze Kur. Warsz. 1876

Napręciwko Saskiego ogrodu, w domu pod № 10, przy ulicy Hr. Kotzebue, gdzie zaprowadzona kanalizacja, są do wynajęcia dwa apartamenty po 8 pokoi, z wszelkimi tegoczesnymi dogodnościami, oraz stajnią i wozownią, jeden zaraz, drugi od 8-go Jana. Tamże zaraz do najęcia sklepy z lokalem, w których mieścił się kantor. 1872

Pięć pokoi z kuchnią na drugim piętrze do najęcia zaraz, lub od dnia 1-go Kwietnia, pod № 14 ulica Krakowskie-Przedmieście, wiadomość u właściciela. 1874

Do wynajęcia przy ulicy Bednarskiej pod № 4, dwa pokoje z przedpokojem wspólnym dla osoby pojedynczej, mogą być z meblami i herbatą. Tamże są do sprzedania dubiony, kryte sukniem czarnym, z kołnierzem karakulowym. Wiadomość w tymże domu, mieszkania № 41, od 4 do 7-mej po południu. 1872

Dwa pokoje z alkową i kuchnią, skromnie umeblowane, z powodu wyjazdu są zaraz do odstąpienia. Nowy-Swiat № 53, m. 20.

Pokoju z przedpokojem, lub dużego pokoju umeblowanego, 1-cie piętro, osobne wejście, przy familji, w okolicy Placu Bankowego poszukuję. Oferty lit. X. 100. Rajchman, Fren-dler, Senatorska 18. 294

Pokój do wynajęcia, na pierwszym piętrze, od frontu, w każdym czasie. Ulica Chłodna № 26, mieszka. 6. 1903

Za połowę ceny do odnajęcia zaraz, do św. Jana 5 pokoiów. — Tamże całkowite umeblowanie do sprzedania. Sienna 3, mieszkania 4. 1898

W miesienia rozmaite.

Nakładem bazaru szkolnego Wł. Holewińskiego i S-ki, wyszły zabawki pedagogiczne: 1-o Loteryjka geograficzna, 2-o domino z tabliczką mnożenia. Krakowskie-Przedmieście 18. 190

Sukienki, bielizna, fartuski dziecięce i spensjonarskie, gotowe i na obstatunek. Senatorska 27, mieszka. 9. 250

Heirats Antrag. Mężczyzna lat 35, z dyplomem uniwersytetu, którego majątek nieruchomy daje 10,000 rs. rocznej renty, pragnie zawrzeć związek małżeński z osobą odpowiednią wiekiem, wykształceniem i majątkiem, panną lub wdową bezdzietną. Łaskawe odpowiedzi z fotografiami: poste-restante E. U. P.; bezwarunkowa dyskrecja. 1763

Tanio! Przyjmuję suknie do roboty po rs. 2 i 4, wykonanie eleganckie i podług najświeższej mody; tamże potrzebne są panny. Chmielna 35, lewa oficyna, m. 9. Zofia. 1650

Jakób Mławski, Solna 18. Realizuje lub nabywa wszelkie należności pieniężne, sprawy sądowe, egzekucje wyroków prowadzi własnym kosztem, przyjmuje załatwienia spraw w Petersburgu. Przyjmuje do 11 rano i od 3—7 wieczorem. 543

Płaszcz, kurtki, spodnie skórzane i gumowe od rs. 10—poleca: T. L. Breymer. Warszawa, Królewska, róg Krakowskiego-Przedmieścia. 10

Opakowanie mebli, fortepianów, tanio, solidnie. Zakład opakowań, Makow, Solna 8.

Swiebodzki pianista przyjmuje zamówienia na wieczory tańcujące w Warszawie i na prowincji. Stare-Miasto № 20, 2-gie piętro, mieszka. № 10. 1457

Pracownia sukien, okryć i bielizny, przyjmuję suknie balowe i wizytowe podług ostatnich modeli, robota szybka i staranna, tamże pozostawiono kilka sukien do sprzedania, brązowa jedwabna strojna, czarna kasmirowa, ciemno-śliwkowa przybrana adamaszkiem, jedwab. 2 garniturki, barankowy i kaczkowy. ceny niskie, ul. Nowy-Swiat № 62, m. 6.

Ziowczynka 7-o miesięczna, nie chrząstka, do ulokowania na własność. bardzo ładna i zdrowa, biednych rodziców. Wiadomość: ulica Aleksandria № 7, mieszkania 17. 1837

Mężczyzna w sile wieku, wysoki, brunet, przemysłowiec, do rozwinięcia interesu poszukuje na żonę osoby lat średnich, posiadającej sumę od 2 do 3,000 rubli. Osoba decydująca, dla bliższego porozumienia, raczy przesłać swój adres pocztą miejską, pod lit. W. B. anonim 130, Warszawa. 1864

Farbiarnia i pralnia chemiczna farbuję wszelkie materiały: wełniane, bawełniane, jedwabne, aksamity, sak-palta w całości. Ulica Żytnia № 20, za wałem we własnym domu. 1896

Nauczycielka muzyki idąc ulicą Elektoralną na Białą, zgubiła paczkę nut. Upraszam łaskawego znalazcę o oddanie tychże, za wynagrodzeniem do składu wędlin Nessa, przy Elektoralnej 32. 1910

Obiady prywatne pożywne i zdrowe, za umiarkowanymi cenami. Wspólna № 26, wiadomość w sklepie. 1641

Obiady prywatne od rs. 6-u do 9-u miesięcznie. Wiadomość: Wspólna № 7 lit. A, stróż wskaże. 299

Akuszerka przyjmuje osoby spodziewające się słabości. Cena umiarkowana. Ul. Nowogrodzka 25. 197

Akuszerka A. S. przyjmuje osoby spodziewające się słabości, od rs. 15, z umiarkowaniem dziecka. Ulica Wilcza № 9. 1676

Akuszerki A. J. są pokoje, dla osób spodziewających się słabości lub przyjezdnych na kurację. Nowy-Swiat 56. 1714

Mamka młoda, zdrowa, ze świeżym pokarmem, u akuszerki. Ulica Złota № 5. 1913

Mamki ze świeżym pokarmem, u akuszerki Kewicz, ulica Złota № 6. 1877

Mamki wiejskie są u akuszerki, przy ulicy Białej № 1. 1750

Mamka młoda, bez długu, jest u akuszerki. Ulica Krucza № 17. 1902

Zaraz potrzebna jest sklepowa z kaucją do sprzedaży materiałów piśmiennych, galanterji z dystrybucją. Teatr Wielki № 19, wejście z sieni, tamże do sprzedania lustro w rzeźbionych ramach, kryginalnej piękności. 1869

Nagrody rs. 5. W Środę po wyjściu z teatru, zgubiono lornetkę w białą kość oprawną. Znalazca raczy ją oddać na Marszałkowską № 50, mieszkania 10. 1918

Dnia 2 Lutego, o godzinie 8-mej wieczorem, idąc z domu № 16 przy ulicy hr. Berga, Mazowiecką, w stronę placu Saskiego, zgubiono książkę do nabożeństwa w fioletkowy aksamit oprawną, ze srebrnym krzyżem, takąż klamerką i podpisem właściciela. Łaskawy znalazca zechce odnieść tę książkę za nagrodą do Kurjera Warszawskiego. 290

Piesek suczka, koloru brązowa z białym „Norma“ zginęła. Kto ją odprowadzi do stania 3 ruble. Bracka 6, mieszka. 33. 1752

Psa przybłąkanego przed paru tygodniami wyżyła pstrokatego, prawy właściciel za udowodnieniem i zwrotem kosztów żywienia i ogłaszania odebrać może, u stróża Ludwika Katz, ulica Niecała № 1. W razie nieodebrania do dnia 15 b. m. i roku pies ten zostanie sprzedany. 1906

W piątek przybłąkał się pies wyżeł złoty, w pod pierściami biały, ogon ciemnawy. Właściciel za zwrotem kosztów może odebrać. Erywańska 1, odźwierny wskaże. Po trzech dniach pies sprzedany będzie. 1911

Okulary w futeralesie zgubiono idąc ulicą Królewską na Marszałkowską. Upraszam się oddać na ulicę Królewską, domu № 9, mieszkania 6, drugie piętro, za nagrodą w razie żądania. 1908